

Halulehti:

Syksy 21. 12. 2021
Halikon lukion
Vuosikertomus

Halupahkan
salaisuuksien
pummio
aukeaa

Halulehti 2/2021

32. vuosikerta
Painosmäärä 230 kpl

Yhteystiedot

Osoite

HALIKON LUKIO

Kuruntie 30
24800 Halikko

Rehtori

ARI LEINO

044 7786 001

Vararehtori

MARIKA TAURIAINEN

044 7786 004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

TEIJA ROSENQVIST

044 7786 006

Kurssisihteeri

SOILE VERHOLA

044 7784 031

Kouluterveydenhoitaja

TUIJA SAARINEN

044 7723 171

Halu somessa

Facebook

/halikonlukio

Instagram

@halikonlukio

Kotisivut

**peda.net/salo/koulut/
halikon-lukio**

Lukion sivuilta löydät tärkeää
opiskeluinfoa sekä kuvagallerian.

Kuvagallerian kuvaajat

ADA KALLIO

STEFAN LOBKO

PENNINA SILENIUS

VENLA VAINIO

Kansikuva

CECILIA HUNTUS

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus.....	3
Rehtorilta.....	3
Kirjoittajavieraalta.....	4
Halun syksy.....	6
Uusi hallitus.....	8
Ykkösen silmin.....	9
Eväitä ylppäreihin.....	10
Uusia Halu-opeja.....	12
Vihdoin Wanhat!.....	14
Päivä johtajana.....	16
Kolumni.....	17
Halupahka.....	18
Halu-kuoro.....	21
Vaellusvinkkejä.....	22
Ohjelmointia opiskelemaan?.....	24
Vaihtarit.....	26
Algarve-vinkkejä.....	28
Pöytälaatikkorunoja.....	29
Viittomakieltä opiskelemaan?.....	30
Sarjakuva.....	31
Makoisaa joulua.....	32
Joulupuhua.....	33
Syksyn sanottuja.....	34
Erikoistaito-gallup.....	36

Anything but a backpack -day 10.12.

Toimitus

Syyslukukaudella 2021 Halulehden toimituksessa ovat ahertaneet **KESIA EKLUND**, **ALMA OJAJÄRVI**, **JENNA SYRJÄLÄ**, **HELMİ KUUSISTO**, **EMMA RÖNTYNYN**, **LAURA LEINO**, **MILLA SUOMINEN**, **VENLA VAINIO**, **STEFAN LOBKO**, **ELLA LAANTI**, **CECILIA HUNTUS**, **JANETTE OINONEN** (ei kuvassa) ja **HILKKA LIPIÄINEN** (ei kuvassa). Toimitustyötä on ohjannut **MARIKA TAURIAINEN**.

Ylös sohvalta!

Osallistuminen ja aktiivisuus – nuo nyky-yhteiskunnan hyveet. Kaikkien pitäisi osallistua, ottaa osaa, olla aktiivisia. Miksi? Osallistumalla erilaisiin aktiviteetteihin ja tapahtumiin kartuttaa jokainen omia kokemuksiaan ja taitojaan aivan uudella tavalla.

Voin sanoa kaiken, mitä olen tehnyt, kasvattaneen minun omaa tietojeni ja taitojeni pääomaa. Olen ajan

myötä osallistunut moneen tapahtumaan ja ottanut vastuulleni monta eri tehtävää, niin koulussa kuin vapaa-ajallakin. Itse olen tutor, ja aikanani tavoittelin myös

hallituspaikkaa. Vapaa-ajallanikin teen paljon. Olen esimerkiksi aktiivinen partiolainen, mikä jo itsessään kertoo paljon, kun mottona on "Aina valmiina!". Pienten partiolaisten johtaminen ja tapahtumien järjestäminen ovat kehittäneet minua monialaisesti.

Miksi kannattaa osallistua? Itse olen aktiivinen lähtökohtaisesti kokemusten takia. Itsensä haastaminen ja mukavuusalueen ulkopuoliset kokemukset muistuvat mieleen vielä vanhainkodissakin. Sohvalta kannattaa nousta myös uusien tuttavuuksien takia. Lähtiessään kodin ja oman ystäväpiirin ulkopuolelle voi tavata uusia ihmisiä ja laajentaa maailmankuvaansa.

Entä missä menee raja? Milloin on hyväksyttävää ja jopa tarpeellista kieltäytyä mahdollisuuksista? Joskus tilanne on

sellainen, että enää ei yksinkertaisesti jaksa. Tällöin on tärkeä tietää omat rajat ja osata sanoa välillä herkullisillekin tarjouksille ei. Itse olen samanaikaisesti harrastanut monta eri harrastusta ja kuluttanut itseni lähes loppuun tekemällä lähes kaikkea, mitä maa päällään kantaa. Kun lähteminen kotoa tuntui ikävältä pakolta eikä paukkuja koulutehtäviin enää riittänyt, oli aika valita omat jutut.

Eikä yrittäminen tietenkään aina tarkoita onnistumista. Itselleni oli suuri pettymys, kun äänet eivät aikoinaan riittäneet paikkaan opiskelijakunnan hallituksessa. Mutta myös vastoinkäymiset ja pettymykset opettavat ja kasvattavat.

Miten sitten ottaa osaa ja osallistua? Koulussa kannattaa tarttua tarjolla oleviin mahdollisuuksiin. Vapaa-ajallakin aktiivisuus on itsestä kiinni. Ketään ei

tulla kotoa hakemaan. Esimerkiksi jokaisesta pienessäkin kylässä on erilaisia harrastusseuroja, ja suurimmassa osassa on pula nuorista vetäjistä. Jos tällainen toiminta ei houkuta mutta vaikuttaminen kiinnostaa, on myös nuorisovaltuusto, johon jokainen voi rohkeasti hakea. Itse kauden siellä olleena voin todeta, että siitä saa hyvää kokemusta vaikuttamisesta. Kaikkien kannattaisikin ottaa oppia partiolaisten "Aina valmiina!" -asenteesta.

TEKSTI
VENLA VAINIO

Matkalla kohti normaalia

Muutamien lukukausien epävarmuuden jälkeen kulunut syyslukukausi on saatu opiskella lähiopetuksessa. Epänormaalin jälkeen osaa iloita normaalista.

Syksyn ylioppilastutkinnon kokeet toteutuivat ajoissa sitten ilmoitetun, alkuperäisen aikataulun mukaan. Myös oppituntien ulkopuolinen toiminta normalisoitui. Maastopäivä ja sähköturnaus katkaisivat arjen rutiinin. Abit pääsivät tanssimaan kahdesti siirrettyjä vanhojen tansseja. TJ75-päivä toteutui ilman erityisjärjestelyitä, ja itsenäisyyspäivää juhlistettiin elokuvateatterissa suomalaisen elokuvan merkeissä.

Lukukauden lopuksi opiskelijat kokoontuivat yhteiseen puurojuhlaan ja jatko-opintotapahtumaan.

Viime lukuvuonna tauolla olleen Halu-kuoron harjoitukset käynnistyivät elokuussa. Lukio-opiskelun normalisoituminen huipentui marras-joulukuun vaihteen kolmeen Halu-kuoron konserttiin. Iltakonsertissa oli mukana noin 500 hengen yleisö.

Lukukauden lopuksi opiskelijat kokoontuivat yhteiseen puurojuhlaan ja jatko-opintotapahtumaan. Nämä molemmat jouduttiin vuosi sitten perumaan koronaepidemian takia.

Vaikka paluu normaaliin on alkanut, maskit ja muu varovaisuus ovat olleet osa lukioarkea. Opiskelijat ovat esimerkiksi kantaneet vastuuta noudattamalla annettuja ohjeita. Vastuullinen asenne on mahdollistanut omalta osaltaan lukio-opiskelun rankkaakin arkea elävöittävät ja piristävät tapahtumat.

Vaikka paluu normaaliin on alkanut, maskit ja muu varovaisuus ovat olleet osa lukioarkea.

Nyt on levon ja rauhoittumisen aika.
Toivotan kaikille opiskelijoille ja henkilökunnalle mukavaa ja rentouttavaa joulun aikaa!

ARI LEINO
rehtori

TAITTO JA KUVITUS
CECILIA HUNTUS

Haaveista totta Haagissa

Vilja Manninen, Halun ylioppilas vuosimallia 2020, lähti heti lukion jälkeen opiskelemaan Haagiin, Alankomaihin. Vilja kertoo hakuprosessin kiemuroista ja antaa vinkkejä ulkomaille opiskelua pohtiville.

Kipinä jo lapsuudessa

Matkustelu ja ulkomaat ovat aina olleet osa elämäni. Synnyin Helsingissä, mutta muutimme perheeni kanssa Moskovaan isän töiden takia, kun olin neljävuotias. Sieltä muutimme Tallinnaan. Noista ajoista minulla on positiivinen mielikuva. Muistan, että minulla oli paljon hyviä ystäviä, joiden kanssa oli hauska leikkiä. Tallinnassa olin suomenkielisessä eskarissa, mutta Moskovassa asuessani kävin ruotsinkielistä tarhaa. Tarhatätien raporteista luin myöhemmin, että olin innokas, sosiaalinen ja utelias lapsi. Edes kielimuuri ei estänyt minua saamasta uusia ystäviä, vaan päinvastoin sisäistin ruotsin kielen hyvin nopeasti.

Raporteissa lukee myös, että olin ”todellinen oman tien kulkija”. Kun toisten lasten kanssa piti päättää, mitä leikitään, eikä minun toivetta toteutettu, saatoin täysin tyytyväisenä todeta: ”Minä leikin sitten yksin mitä haluan.” Toisin sanoen en ole koskaan ollut riippuvainen muiden ihmisten tekemisistä tai mielipiteistä. Minusta on aina ollut hauskeempaa tehdä juuri sitä, mitä itse haluan ja mistä nautin kuin tyytyä menemään muiden mukana. Sama tapahtui, kun päätin hakea ulkomaille opiskelemaan.

Muutimme perheeni kanssa takaisin Suomeen, kun aloitin ala-asteen Rajakylässä. Ala-asteen jälkeen muutimme Saloon, missä kävin yläasteen ja lukion. En koskaan kokenut kuuluvani Suomeen samalla tavalla kuin ulkomaille. Minulla oli vaikeuksia sopeutua uusiin kouluihin ja esimerkiksi saada ystäviä. Ihmiset olivat pidättyväisiä, ja piireihin oli vaikea päästä sisään. Muistan muuttuneeni suhteellisen nopeasti eksovertista introvertiksi, joka varoi ja sanoi tekemisiään. Kaikki kouluvuodet kaipasin takaisin ulkomaille, ja kun ensimmäinen tilaisuus tuli vastaan, en epäröinyt tarttua siihen.

Miksi Alankomaat? Mistä hakuprosessi alkaa?

Hain opiskelemaan Alankomaihin monista eri syistä: Se ei ole kaukana Suomesta. Sieltä on helppoa ja halpaa matkustaa muihin Euroopan maihin. Ilmapiiri on kansainvälinen ja avoin, asukkaat puhuvat erittäin hyvää englantia, eikä kulttuuri ole liian erilainen ja eksoottinen. On myös paljon hyviä koulutusohjelmia englanniksi, opiskelupaikan hakeminen on ilmaista, ja suurella todennäköisyydellä pääsee myös sisään. Lisäksi lukukausimaksut ovat suhteellisen edullisia (verrattuna esimerkiksi Iso-Britanniaan), ja opiskelujen jälkeen on hyvät ja laajat työmarkkinat.

Ei ole yksiselitteistä tapaa hakea ulkomaille opiskelemaan. Joihinkin kouluihin pitää lähettää dokumentit suoraan, ja toisiin voi joutua ensin ilmoittautumaan hakijaksi, kunnes tulee esimerkiksi linkki, jonka kautta dokumentit voi lähettää. Yleensä tieto löytyy koulun verkkosivuilta, joten ne kannattaa lukea huolella läpi. Usein sieltä löytyy myös tieto valintakriteereistä.

Alankomaihin haku tapahtuu Studentlinkin kautta, ja hakeminen on ilmaista. Kannattaa kuitenkin tarkistaa koulun verkkosivuilta tämäkin, koska muutama koulu saattaa veloittaa noin 100 euron käsittelymaksun. Studentlinkiin luodaan tili, ja hakukoneen avulla voi valita, mitä tutkintoja haluaisi suorittaa. Maksimissaan voi hakea neljään tutkintoon, eikä ole väliä, vaikka koulu olisi sama. Itse hain *User Experience Design* ja *Industrial Design Engineering* -tutkintoihin THUAS:iin (The Hague University of Applied Sciences). Hain paikkaa myös *International Bachelor Economics and Business Economics* -tutkintoon. Neljäs vaihtoehto olisi ollut tutkinto nimeltään *Industrial Engineering and Management* Fontys University of Applied Sciencesissa, mutta en koskaan lähettänyt papereitani sinne, koska sain tietää, että minut oli hyväksytty muihin tutkintoihin ennen sitä.

Hakuvaatimuksissa on eroja

Kun on linkin kautta ilmoittautunut hakijaksi, sähköpostiin tulee varmistus onnistuneesta hausta. Kun hain THUAS:iin, minun piti ladata dokumentit (henkilöllisyytodistus, ylioppilastutkintodistus ja englannin kielen todistus) koulun oman ohjelman (OSIRIS) kautta. Erasmus School of Economicsiin vaadittiin CV, josta näkee, onko ollut aikaisempaa kansainvälistä taustaa, sekä motivaatiokirje, jossa käytännössä kysyttiin, miksi opinnot olisivat minulle mielenkiintoisia ja miten ajattelin sopeutua luokkatilaan, jossa on paljon opiskelijoita erilaisista kulttuureista. Vastaukset taisivat olla 500 merkin luokkaa. Nämä ladattiin Erasmus-ohjelman (EUR Application Portal) kautta. Koulut tiedottavat hakijoita suhteellisen hyvin ja selittävät, miten tulee toimia askel askelelta. Jos taas ei ymmärrä tai ole jostain varma, koulun voi olla yhteydessä sähköpostilla.

Kun tutkin valintakriteerejä, harva koulu kertoo tarkkaan, mitä vaaditaan. Yleensä aina vaaditaan ylioppilastutkinto ja todistus hyvästä englannin kielen taidosta. IDE-tutkintoon THUAS vaati perushyvää englannin kielen taitoa ja hyväksyttyä arvosanaa matematiikasta, ja UXD-tutkintoon ei vaadittu muuta kuin englannin osaamista. Jotkin koulut saattavat vaatia fysiikkaa matematiikan lisäksi, mutta yleensä vain silloin kun tutkinnot ovat hyvin matemaattispainotteisia. Jos hakee humanistiselle alalle, keskiverto yo-tutkintotuloksilla pääsee aika varmasti sisään. Kannattaa kuitenkin olla tarkkana englannin kielen taidon todistamisessa. Jotkut koulut vaativat erillistä kielitodistusta ja joissakin riittää, että englanti on osana yo-tutkintoa.

Haku tapahtuu yleensä marraskuun ja toukokuun välisenä aikana. Ei haittaa, vaikka ylioppilastutkintotodistusta ei ole, vaan koulu pyytää yleensä lähettämään arviot saatavista arvosanoista ja myöhemmin lähetetään lopullinen todistus.

Keille ulkomailla opiskelu sopii?

Ulkomailla muutto ei tietystikään sovi kaikille. Sanoisin, että jos ei ole motivaatiota tai tarpeeksi itsenäinen tai oma-aloitteinen, ei kannata edes yrittää. Yksittäisiin asioihin saa totta kai aina apua, mutta suurimmaksi osaksi on itse vastuussa kaikesta. Tärkeintä on varata reilusti aikaa hakuprosessille, ettei tule tule kiire tai turhaa stressiä.

Suosittelenko muuttamaan ulkomaille opiskelemaan? Totta hemmetissä! Olen itsekin yllätynyt, kuinka helppoa sopeutuminen Alankomaihin on ollut. Kansainvälinen ilmapiiri mahdollistaa paljon. Kun ihmiset ovat avoimia, ystävällisiä, oma-aloitteisia ja ennakkoluulottomia, on erittäin helppo luoda uusia kontakteja ja syventää niitä myöhemmin ystävyysuhteiksi. Esimerkiksi syyslomalla lähdimme kolmen kaverini kanssa road tripille Saksaan ja Prahaan. Ulkomailla todellakin tajuaa, kuinka suuri maailma on ja kuinka vähän sitä todella onkaan tutkinut.

Muutto Alankomaihin on opettanut minua myös arvostamaan kotia Suomessa. Kaipaen esimerkiksi luontoa, saunaa ja perhettä. Pitkään tuntui, että olin vain lomalla ja kohta palaisin takaisin Suomeen. Oli vaikea sisäistää, että tämä on nyt kotini, ja kun matkustan takaisin, olen vain "käymässä". Mutta päivä päivältä rakastun Haagiin enemmän ja enemmän. Uusista ystäväistäni on tullut niin sanottu "varaperhe". En sanoisi, että minulla olisi koti-ikävä, mutta ymmärrän hyvin, miksi joku ei halua muuttaa ulkomaille perheen takia. Opiskelemaan pitää joka tapauksessa lähteä, niin miksi ei saman tien lähtisi hieman kauemmas?

Muistilista ulkomaille opiskelemaan lähtevälle

ENNEN MUUTTOA

♦ Asunto

Alankomaissa on tällä hetkellä paha asuntokriisi. Toisin sanoen asunto on vaikea saada, ja sen etsiminen kannattaa aloittaa heti, kun tieto opiskelupaikasta varmistuu. Suosittelen hakemaan asuntoa yliopiston kautta. Aluksi yritin itse etsiä verkkosivujen ja Facebookin kautta kämppää, mutta siitä ei tullut mitään. Heinäkuussa (erittäin myöhään) päätin hakea asuntoa yliopiston kautta, mikä maksoi 275 €.

Tällä hetkellä minulla on vuoden mittainen vuokrasopimus. Asun soluasuunnossa kolmen kämppiksen kanssa. He ovat kaikki tyttöjä ja kotoisin eri maista: Venäjältä, Turkista ja Itävalasta. Minulla on oma huone, ja yhteistiloina on keittiö, vessa ja suihku. Rakennus on 23 kerrosta korkea ja pesutupa löytyy 1. kerroksesta (2 € pesu, 1 € kuivaus). Asun käytännössä koulun ja juna-aseman vieressä ja keskustaan on noin 2 km. Vuokraa maksan noin 550 €/kk sisältäen kaiken (wifi, vesi, sähkö, kaasut ym.).

♦ Kelan tuet ja opintolaina

Ulkomailla opiskeleva saa opintotukea 250,28 €/kk, asumislisää 210 €/kk ja opintolainaa voi nostaa 800 €/kk. On hyvä ottaa huomioon, että asumislisää maksetaan vain sinä aikana, kun opiskelee ulkomailla. Toisin sanoen jos vuokrasopimus on voimassa kokonaisen vuoden, kaksi kesäkuukautta maksetaan omasta kukkarosta. Tuki kannattaa hakea mahdollisimman nopeasti, koska sen saamiseen menee pari viikkoa. Myös erilaisia todistuksia, kuten yliopiston läsnäolotodistus ja koulun tarkat lomaajat, pitää toimittaa.

♦ Vakuutus

Eurooppalainen sairausvakuutuskortti takaa terveydenhuollon, mutta itselläni on pitkitetty matkavakuutus.

♦ Maksa lukukausimaksu

Alankomaissa pitää tosiaan maksaa lukukausimaksu. Jos on EU-kansalainen ja hakee ensimmäistä kertaa opiskelupaikkaa, on oikeutettu alennettuun lukukausimaksuun, joka on puolet normaalista. THUAS:ssa se on 1105 €. Itse sain tänä vuonna vielä puolet pois koronan takia ja maksoin vain 542 €.

♦ Kokoa dokumentit muuttoa varten

Virallisia dokumentteja tarvitsee melkoisesti: passi, syntymätodistus, allekirjoitettu vuokrasopimus, todistus kaikista saaduista rokotuksista, opintoihin hyväksymistodistus, eurooppalainen sairausvakuutuskortti, vakuutustodistus, läheisten puhelinnumerot. Kaikista näistä on myös hyvä olla kopiot.

♦ Puhelinliittymä

Kannattaa miettiä, ottaako Suomesta liittymän, joka kattaa puhelimen käytön ulkomailla/EU-maissa, vai haluaako ostaa liittymän maasta, jossa asuu. Itselläni on Telia Pro EU XL -liittymä.

MUUTON JÄLKEEN

♦ Rekisteröidy asukkaaksi

Itse kirjoitin sähköpostin The Hague International Centrelle, jossa kysyin, miten tämä käytännössä tapahtuu. He varasivat minulle ajan, lähettivät osoitteen, jonne piti mennä, sekä listan dokumenteista (kopio passista, vuokrasopimus, registration form eli rekisteröintikaavake jne.), jotka piti täyttää ja ottaa mukaan.

♦ Avaa pankkitili

Kun rekisteröity asukkaaksi Hollannissa, saa BNS:n (citizen service number), jonka avulla voi avata pankkitilin. Tili kannattaa olla, koska kaikissa paikoissa ei käy VISA/Mastercard, vaan pitää olla hollantilainen pankkitili (käteistä kannattaa siis ottaa mukaan). Itse jouduin myös maksamaan pari euroa lisämaksua, kun maksoin vuokraa suomalaisella kortilla. Itselläni on tällä hetkellä tili ABN AMRO:lla, jota suosittelen, koska sinne pystyy avaamaan ilmaisen opiskelijatilin appin kautta. Käytännössä valitaan, minkä tilin haluaa avata, otetaan kuva passista ja lähetetään pyyntö. Viikon sisään pitäisi tulla postissa kaikki tarvittava.

♦ Rekisteröidy General practitionerille

Haagissa opiskelijoille on oma erityislinja, ja olen itse rekisteröitynyt Student Doc Huisartsenpraktijkissa. Käytännössä tämäkin hoituu verkossa täyttämällä kyselylomake ja BNS-numerolla.

♦ Hanki DigiD

Suomessa käytetään verkkopankkitunnuksia henkilöllisyystodistuksena netissä. Alankomaissa käytetään DigiD:tä. Tämänkin saa helposti hoidettua appin kautta BNS-numerolla.

Vilja (toinen oikealta) opiskelukavereidensa seurassa.

TEKSTI
VILJA MANNINEN

KUVAT
JONATHAN LAFER
VILJA MANNINEN

Nyt niitä tapahtumia!

Maailma on hitaasti mutta varmasti palaamassa toivottavasti omille raiteilleen, ja tämä näkyy myös lukiomaailmassa. Tänä syksynä halulaiset ovat päässeet nauttimaan muun muassa vierailijoista, erilaisista kisoista sekä itsenäisyyspäivän elokuvasta.

ELOKUU

- ◇ Syyslukukauden tapahtumat startattiin käyntiin ykkösten kruunajaisilla keskiviikkona 11.8.
- ◇ Think Green -projektin päätöstä juhlustettiin tiistaina 31.8. viherkasvien ja voislämpöpullien kera.

Retkeilykurssin (L17) opiskelijat pääsivät nuuskamuikkulemaan Teijon maisemiin perjantaina lauantaihin 27.8.-28.8.

SYYSKUU

- ◇ Kakkoset pääsivät kuuntelemaan yrittäjätarinoita auditoriossa perjantaina 3.9.
- ◇ Viikolla 36 vietettiin tutorien johdolla positiivisuusviikkoa.
- ◇ Yo-kirjoitukset alkoivat tiistaina 13.9. ja viimeinen koepäivä oli maanantaina 27.9.

Kaksi tutortiimiä osallistui Kanttipajan verkkotyöpajaan, jossa ideottiin ratkaisuja päihde- ja mielenterveysongelmiin.

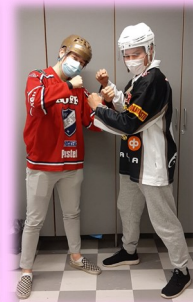

LOKAKUU

- ◇ Perjantaina 1.10. maastokisailtiin. Tänä vuonna opettajien joukkue vei voiton, 20A:n ykkösryhmä ylsi kakkospallille ja 20B:n ykkösryhmä kapusi kolmosiksi. Onnittelut voittajille!
- ◇ Abit pääsivät vihdoinkin järjestämään vanhojen tanssit perjantaina 8.10. kahden lykkäyksen jälkeen. Kolmas kerta toden sanoi!
- ◇ Abit avasivat kasinon ovet opiskelijoille ja henkilökunnalle perjantaina 15.10., kun vietettiin TJ75-päivää. Tämän vuoden teemana oli Las Vegas ja, yllätys yllätys, kasino.
- ◇ Perjantaina 29.10. vietettiin tutoreiden Näytä samalta -päivää.

Näytä samalta -päivän voittajiksi valikoituivat VPK (**Jesper Hurula** ja **Joonas Saarinen**), Lätkäjätkät (**Tuomas Taskinen** ja **Tommi Tiainen**), Halu-henget (**Janet Isometsä** ja **Juuso Laanti**) sekä Futisfanit (**Ilmari Merivirta** ja **Emma Nurmi**).

MARRASKUU

- ◇ Maanantain 8.11. sählyturnauksessa selvitettiin, millä joukkueella on pallo parhaiten hallussa. Turnauksen voitti abien All Stars -joukkue, toiseksi tuli 21A ja kolmanneksi 20B. Parhaiten pukeutunut joukkue oli 19B, joka oli valinnut teemakseen Halikon lukion opettajat. Samalla pidettiin myös opiskelijakunnan yleiskokous.

- ◇ Tiistaina 30.11. päästiin nauttimaan Halu-kuoron konsertista välivuoden jälkeen. Teemana oli tänä vuonna iskelmäradio.

- ◇ Samana päivänä vietettiin myös taksvärkkiä, jonka kohteena oli Luonto-Liitto. Tuottoa tuli yhteensä 960€

JOULUKUU

- ◇ Perjantaina 3.12. juhlittiin itsenäisyyspäivää kirkossa ja Tove-elokuvaa katsellen.
- ◇ Tiistaina 21.12. järjestettiin puurojuhla, jossa halulaiset pääsivät osallistumaan jouluisiin aktiviteetteihin.
- ◇ Keskiviikkona 22.12. entiset Halikon lukion opiskelijat tulivat kertomaan jatko-opinnoistaan.

KOONNUT
HELMI KUUSISTO
KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

Uusi hallitus nousee vanhan tuhkasta

Vuoden 2021 opiskelijakunnan hallituksen vaalit olivat poikkeuksellisia monellakin tavalla. Yleensä kanssaopiskelijat ovat päässeet tutustumaan ehdokkaisiin vaalijulisteiden avulla, mutta tänä vuonna julisteet vaihdettiin videoihin. Lisäksi vaaleja ei oikeastaan tarvinnut edes pitää, koska hakijoita oli juuri sopivasti. Jokainen halukas pääsi siis hallitukseen. Onnittelut uusille jäsenille, pitäkää lippu korkealla!

Pennina Silenius 20C (puheenjohtaja)

1. Tahtoisin lisätä koulussamme Lukiolaisten liiton näkyvyyttä ja toimintaa, jotta opiskelijat tietäisivät, mitä kaikkea kivaa liitolla on tarjota lukiolaisille! Tahtoisin myös hankkia koululle kahviautomaatin ja/tai välipalakoneen.
2. Lempitapahtumani Halussa on tähän asti ollut maastopäivä. Maastopäivässä kaikki pääsevät osallistumaan ja rastien kierto lisää hyvin ryhmähenkeä.
3. Ehdottomasti äidin mantelimaistoon tehty bataattilaatikko! Bataatti ei ole niin perinteinen joulupöydän ruoka-aines, mutta se tuo kivaa vaihtelua perinteisten ruokien sekaan.

Ilmari Merivirta 20B (varapuheenjohtaja)

1. Haluan vaikuttaa erityisesti opiskelijoiden mukavuuteen koulussa.
2. Varmaankin sählyturnaus, koska urheilu lähellä sydäntäni.
3. Lanttulaatikko, sillä mummot lämpee mulle ;).

Kristo Herranen 20A (rahastonhoitaja)

1. Tavoittelen kouluamme vahvaa Halu-henkeä, joka näkyisi hallituksen järjestämissä tapahtumissa innokkuutena sekä toisten huomioimisena. Haluan siis panostaa tällä kaudella tapahtumiin ja koulun tiloihin.
2. Omat suosikkitapahtumani ovat pesisturnaus ja sählyturnaus. Urheilu yhdistää meitä halikkolaisia, ja on ollut upeaa nähdä, kuinka innokkaina kaikki on mukana toiminnassa. Myös puurojuhla on mielekseni, en vain ole päässyt kokeamaan sitä vielä.
3. Lohi ja kala ylipäättään kuvaa hyvin minua: se on kevyempää kuin liha, mutta ravintorikasta ja täyttävää silti.

Veeti Pietikäinen 21C (tapahtumavastaava)

1. Tavoitteena on lisätä ikäluokkien välistä yhteishenkeä.
2. Sählyturnaus, koska se lisää luokkien ryhmähenkeä ja tuo yhteenkuuluvuuden tunnetta kaikille.
3. Peruna, koska se on tärkeä lisä joulupöydässä.

Uuden hallituksen kyselytunti

1. Mitä tavoitteita sinulla on tulevalle hallituskaudelle?
2. Mikä on oma suosikkisi Halun tapahtumista?
3. Jos olisit jouluruoka, mikä jouluruoka olisit ja miksi?

Kuvassa komeilee uusi hallitus. Takarivissä (vasemmalta oikealle) Veeti Pietikäinen, Ilmari Merivirta, Giancarlo Güldogan, Kristo Herranen, Antti-Jussi Isotalo ja Lindor Bytyqi. Eturivissä Emilia Räisänen, Pennina Silenius ja Ada Kallio.

Antti-Jussi Isotalo 20A (viestintävastaava)

1. Haluan vaikuttaa koulumme sisätiloihin niin, että tänne saataisiin ruoka-automaatti ja kahvikone. Haluaisin myös saada uusia tapahtumia koulun tai muuttaa joitakin vanhoja tapahtumia.
2. Pesisturnaus, hyvää urheilua ja kilpailua koulun kesken.
3. Maksalaatikko, sillä kaikki rakastavat maksalaatikkoo.

Ada Kallio 19A (tapahtumavastaava)

1. Haluan kantaa korteni kekoon kehittelemällä ja ylläpitämällä koulumme perinteisiä tapahtumia sekä luomalla uusia hauskoja kokemuksia kaikille.
2. Koronan vuoksi en ole kaikkia tapahtumia päässyt lukioaikani kokemaan, mutta pidän erityisesti pesisturnauksesta sen kesäisen ja iloisen ilmapiirin vuoksi.
3. Olisin varmaan rosolli: värikäs ja mielipiteitä jakava.

Giancarlo Güldogan 20A (sihteeri)

1. Tulevan hallituskauden aikana haluan vaikuttaa koulun tapahtumiin. Toteutamme perinteisesti kaikki vanhat tapahtumat, mutta varmasti yritämme tuoda uusia, erilaisia tapahtumia Halikon luki-oon.
2. Oma lemppari Halun tapahtumista on ehdottomasti sählyturnaus. Turnauksissa tunnelma on mahtava ja opiskelijat saavat keksiä omille joukkueilleen teemat, mikä tekee pelien katsomisesta hauskaa.
3. Jos saisin olla mikä vain jouluruoka, olisin joulu-kinkku, sillä olen yleensä kypsä, mutta käristyn joskus ;).

Emilia Räisänen 21C (yhteistyövastaava)

1. Hyvän Halu-hengen ylläpito!
2. Tähän mennessä olleista tapahtumista maastopäivä, oli kiva päästä itse pitämään pistettä.
3. Porkkanalaatikko, sillä se on jouluruuista oma lemppari.

Lindor Bytyqi 21A (somevastaava)

1. Maailmanvalloitus.
2. Ehdottomasti Halu-kuoron konsertti. Se pitää kokea, että ymmärtää, miksi se kannattaa valita.
3. Luumukiisseli, koska se on yhtä viileä kuin minä.

KOONNUT
HELMI KUUSISTO
KUVA
KOULUN KUVAGALLERIA

Ykkösten silmin

Lukuvuosi on jo pitkällä, ja uudet ykköset ovat kotiutuneet Haluun. Kolme ykköstä kertovat, miten heidän opiskelunsa Halikon lukiossa on lähtenyt käyntiin.

1. Mistä tulit Halikon lukioon ja miksi päädyit tänne?
2. Minkälaiselta Halikon lukion yhteishenki vaikuttaa?
3. Mikä on saanut sinut tuntemaan itsesi halulaiseksi?
4. Minkälaiset odotukset sinulla oli? Ovatko ne täyttyneet?
5. Onko sinulle sattunut jotakin hauskaa tai epäonnista?
6. Mikä on ehdoton lempiparisi Halussa?

Emilia Räisänen 21C

1. Tulin Armfeltin koulusta, ja Halikon lukio oli itselle paras vaihtoehto, koska se on lähellä ja mukavan kokoinen, ettei ole liikaa porukkaa!
2. Yhteishenki vaikuttaa tosi hyvältä ja ainakin Halu-kuorossa on huomannut sen tosi hyvin.
3. Kun suunniteltiin maastopäivän rasteja, oltiin kyllä ihan pihalla, kun meistä kolmesta kellään ei ollut mitään hajua, mikä juttu on. Mutta hyvin sujui, kun voitiin kysyä kakkosilta, joille maastopäivä oli jo tuttu juttu.
4. Odotin kauheaa läksytulvaa, jota ei sitten tullutkaan. Läksyjä on sopivasti ja saa itse miettiä, paljonko haluaa panostaa ja lukea muuten.
5. Eipä oikeastaan mitään maininnan arvoista.
6. Anniina Silen ja hissän tunnit sekä Sanna Pitkäsen terveystiedon tunnit.

Lindor Bytyqi 21A

1. Tulen Hermannin koulusta. Päätin tulla Halikon lukioon, koska se on lähin lukio.
2. Kyllä yhteishenki vaikuttaa aika mukavalta. Kaikki auttavat toisiaan.
3. Älykkyysosamääräni on korkeampi kuin keski-verta salolaislukiolaisen.
4. Odotin, että lukio tulee olemaan vaikeampaa kuin yläkoulu. Valitettavasti se on totta :(
5. Meinasin kerran mennä Salon lukioon, koska luulin, että käyn Salon lukiota.
6. Halu-kuoro on minun lempikurssini, koska se on aikarientoa, siinä ei tarvitse opiskella mitään teoriaa ja lopuksi saa olla osa hienoa konserttia.

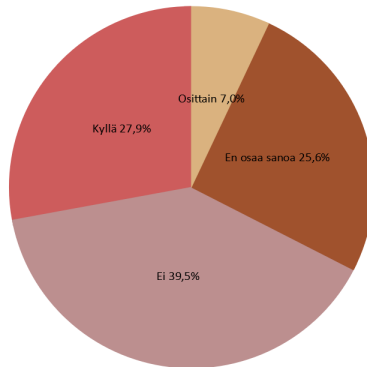
Johannes Mänkäre 21B

1. Tulen Armfeltista ja Haluun päädyin, koska se on lähellä.
2. Tuntuu, että vähän huonompaan suuntaan mennyt, mutta henki on suht ok.
3. Vaikea kysymys! En osaa vastata.
4. Ihan hyvät odotukset, jotka ovat toteutuneet. Tarvittaessa saa paljon apua ja tukea koulunkäynnissä.
5. Öö, ei tule mieleen.
6. Lempiopeettajani on Jouko Tanninen ja lempiaine on kuvis.

Hyvät eväät kevään kirjoituksiin

Mitä sinulle tulee mieleen ylioppilaskirjoituksista? Monille mieleen nousee ensimmäisenä päättääminen, stressi ja tietysti eväät. Joillekin kirjoituksiin liittyy enemmän suorituspainetta kuin toisille ja valmistautumistapoja sekä tarpeita on paljon erilaisia. Syksyn kirjoitukset ovat nyt kuitenkin kaikilta ohitse ja kevään koitokset lähestyvät piinaavasti. Syksyn kokeet olivat monille abeille ensimmäiset ja toivat mukanaan niin onnistumisia kuin pettymyksiäkin.

Mitä halulaisten syksyn ylioppilaskirjoitukset olivat? Olivatko ne hyvissä ajoin tehtyjä ja hyvin noudatettuja lukuunnitelmia, stressittömyyttä, rauhoitettuja opiskeluhetkiä ja itselle sopivalla tavalla opiskelemista vai epäjärjestelmällisyyttä, stressiä ja viime tinkaakaan jätettyä kirjapinon lukemisen aloittamista, jolloin lukemisesta ei kiireen takia ole oppimisen kannalta paljontakaan hyötyä? Oliko koetilanteessa mukana terveelliset eväät, jotka auttoivat jaksamaan parhaimmillaan kuuden tunnin rutistuksen, vai oliko matkaan tarttunut mukaan pari karkkia muovirasian pohjalta odottelemaan kellon lyövän 12, jolloin väsynyt ja huonosti valmistautunut kokelas sai poistua paikalta? Näihin kysymyksiin halusimme saada vastauksia ja teimme kyselyn, johon vastasivat Halikon lukion abiturientit.

Abien vastauksia kysymykseen
"Menivätkö kirjoitukset niin
kuin odotit?"

Hieman yli puolet kertoo tehneensä lukuunnitelman syksyn kirjoituksia varten, mutta valitettavasti heistä alle puolet kykeni pysymään siinä. Kaksi vastaajaa rohkeni tunnustaa jättäneensä lukemisen kokonaan väliin, mutta onneksi suurin osa oli valmistautunut asianmukaisesti. Kolmasosa vastaajista kertoo aloittaneensa lukemisen kesäloman aikana ja noin viidesosa kuukautta tai kahta ennen h-hetkeä.

Halun abit käyttivät monenlaisia opiskelutekniikoita. Lähes 75 % kertoo tutustuneensa vanhoihin ylioppilaskokeisiin, ja yli puolet on luottanut perinteisimpiin tyyleihin: kirjan lukemiseen, alleviivaamiseen sekä muistiinpanojen tekemiseen. Jopa 20 opiskelijaa kertoo myös ostaneensa valmennuskurssin, ja erityisesti keskipitkän ruotsin kirjoittajien keskuudessa WordDive on ollut suosittu. Syinä sen suosioon saattaa olla näkyvä markkinointi sosiaalisessa mediassa ja houkutteleva tarjous "Ruotsista vähintään M tai rahat takaisin!".

Noin puolet kertoo tutustuneensa kirjoitettavan reaaliaineeseensa liittyviin uutisiin ja

artikkeleihin, ja valtaosa osa kielten kirjoittajista on katsonut elokuvia tai sarjoja kielellä, jota olivat aikeissa oppia. Yksi vastaajista mainitsee myös active recall -opiskelumenetelmän, joka (pikaisen googletusreissun jälkeen) tarkoittaa aktiivista oppimista ja jonka on oppimispsykologiassa todettu olevan kaikkein tehokkain tapa oppia uusia asioita. Se eroaa passiivisesta oppimisesta siten, että siinä asiat opitaan testaamalla omaa osaamista esimerkiksi muistikorttien tai tehtävien tekemisen avulla. Passiivista oppimista puolestaan on esimerkiksi muistiinpanojen tekeminen kirjan avulla, eikä omaa ulkomuistista.

Ylioppilaskirjoitukset ovat tunnetusti ehkä lukion stressaavinta aikaa. Noin 80 % vastaajista kertoo stressanneensa tai jännittäneensä koetilannetta etukäteen enemmän tai vähemmän. Kysyimme, miten vastaajat ovat pitäneet huolta omasta hyvinvoinnistaan kaiken lukustressin keskellä. Suosituimmiksi keinoiksi osoittautuivat ehkä ne tärkeimmät: riittävä lepo, liikunta sekä yksinkertaisesti välillä muiden asioiden ajattelu ja taukojen pitäminen. Joitakin auttaa lohturuoka, toiset puolestaan käyvät välillä viihteellä, ja joukossa oli myös joitakin, jotka eivät stressanneet ollenkaan, vaikka jälkikäteen ajateltuna olisi ehkä pitänyt. Muutama vastaaja ei valitettavasti ollut ehtinyt pitää lainkaan huolta jaksamisestaan. Ehkä näistä vinkeistä on heille (ja teille?) jotain hyötyä!

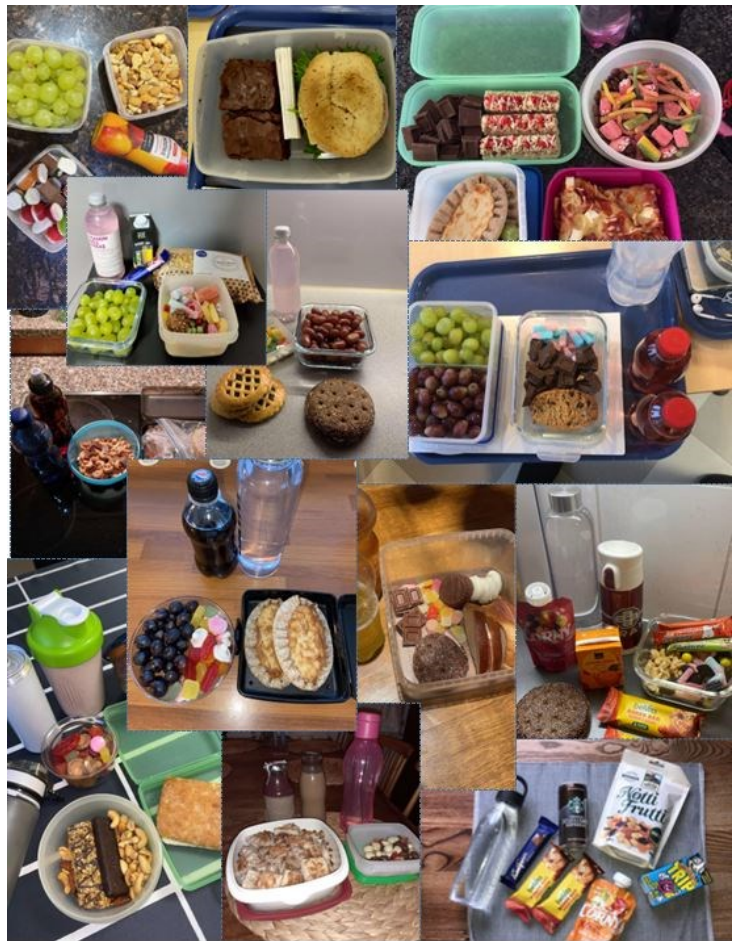
Koetilanteessa voi olla useiden syiden takia vaikeaa keskittyä. Jännitys, väsymys, tekniikan pettäminen tai muiden kokelaisten tekemiset saattavat häiritä keskittymistä. Lähes puolet vastaajista kertoo pystyneensä keskittymään olennaiseen, mutta toinen puolisko kertoo kysyneensä keskittymään vain jotten kuten.

Koetilanteen takia monet eivät päässeet flow-tilaan tai tekemään täysin optimaalista suoritusta, mutta kenties kevään koettelemuksissa tulee olemaan tältä osin helpompaa, kun tietää valmiiksi, millaiseen piinapenkkiin on joutumassa. Ajankäyttöä, keskittymistä ja koetilannetta harjoitellaan kevään mittaan vielä myös preleissä.

Yo-kokeessa onnistuminen ja halutun kirjaimen nappaaminen onnistui noin neljäsosalla vastaajista. Yksi neljäsosa ei osaa sanoa, vastasiko suoriutuminen tavoitetta, ja yli puolet kertoo, että kirjoitukset eivät menneet, kuten oli he olivat toivoneet. Keväällä on onneksi mahdollisuus käydä korottamassa arvosanoja, ja toivottavasti useampi olisi keväällä tyytyväinen tulokseensa kuin syksyn jäljiltä.

Kysymme halulaisilta myös, mitä he aikovat tehdä toisin keväällä, ja vastauksissa korostuu selvästi lukemisen aikaisemmin aloittaminen sekä lukusuunnitelman tekeminen. Nämä ainakin varmasti takaisivat ajan riittämisen ja ylimääräisen stressin välttämisen.

Paljon tsemppiä kaikille kirjoituksiin! Ja vielä viimeisenä vinkki kaikille ykkösille ja kakkosille: KESKITTYKÄÄ OPPITUNNEILLA JA TEHKÄÄ KURSSIN TYÖT HUOLELLISESTI!!!! Jos kurssi tulee vedettyä löysin rantein, se tulee vielä kostautumaan.

Tässä inspiraatiota yllpäreiväisiin syksyn 2021 kirjoituksista

Halun abit myös jakoivat ajatuksiaan siitä, mitä tekisivät toisin, ja tässä muutamia vastauksia:

"En stressaisi niin paljon valmistautumisesta, sillä koetilanteessa menin siitä huolimatta lukkoon, että valmistauduin erinomaisesti. Koetilannetta varten on järkevää kehittää itselleen rentouttavia menetelmiä. Lisäksi kaikenlaiset kommentit siitä, että koko vapaa-aika ennen kirjoituksia tulisi käyttää vain lukemiseen ja urheiluun, kannattaa jättää omaan arvoonsa. Mikä tahansa asia, joka tuo onnellisuutta ja rauhallista oloa ennen stressaavaa tapahtumaa, kannattaa hyödyntää."

"Ajatelen aihepiireittäin mitä luen, en esimerkiksi kappalenumeroittain. Kokoon kokonaisuuksia."

"Aion aloittaa lukemisen aikaisemmin ja tehdä lukusuunnitelman."

"En mitään :)"

"En tukeudu teoria-aineissa pelkästään lukemiseen, vaan yritän keksiä uusia tapoja opiskella."

Kootut huonoimmat vinkit kirjoituksiin

1. Aloita valmistautuminen viikkoa ennen koetta - ei kertaamiseen kauaa mene!
2. Käytä viimeinen yö pänttämiseen ja nuku vain tunti, jotta asiat ovat tuoreena mielessä!
3. Ota tiukat ja epämukavat vaatteet, sillä kouluun ei ole soveliasta pukeutua verkkareihin ja huppariin.
4. Pakkaa evääksi mahdollisimman rouskuvia ruoka-aineita tai älä ota eväitä ollenkaan.
5. Älä pidä vessataukoja, siten tehokkuutesi maksimoituu.
6. Rykäise koe mahdollisimman nopeasti. Tärkeintä on, että sen saa nopeasti valmiiksi ja pääsee poistumaan koetilanteesta.

"Aloitan lukemisen aikaisemmin ja teen realistisemman lukusuunnitelman. Lisäksi aloitan valmennuskurssin tarpeeksi aikaisin."

TEKSTI
LAURA LEINO JA
ALMA OJAJÄRVI

KUVITUS
CECILIA HUNTUS
KUVAT
HALUN ABIT

Halu-tulokas Anniina Silen

Halikon lukioon on saatu uusi historian ja yhteiskuntaopin opettaja Anniina Silen täyttämään eläkkeelle jääneen Pekka Häyrisen suuria saappaita. Anniina pääsi Halulehden toimittajien piinapenkkiin ja täyttämään Halulehden ystäväkirjaa.

Halun uusi historian ja yhteiskuntaopin opettaja **Anniina Silen** kertoo opiskelleensa Turun yliopistossa Suomen historiaa sivuaineinaan yleinen historia, kulttuurihistoria ja yhteiskuntatieteet. Hän valmistui vuonna 2014 ja on tämän jälkeen ollut töissä monessa eri paikassa ennen Halikon lukiota. Aikaisemmin hän on työskennellyt Salon lukiossa, Raumalla yläasteella, Naantalın lukiossa ja Laitilan lukiossa. Hän ehti myös viettää kotona vauvuutta ennen Haluun tuloaan.

”Aion jäädä tänne pysyvästi.

Anniina haluaa olla nimenomaan lukion opettaja, koska lukion opettajana pääsee keskittymään paremmin opetukseen, kun kasvatuksellinen puoli jää vähemmälle. Hän pitää työstään ja on unelmoinut opettajan ammatista kuudennelta luokalta saakka. Historian ja yhteiskuntaopin opettaja Anniina on, koska historia kiinnostaa häntä ja se on ollut hänen lapsuudessaan mukana isän harrastuksien myötä, esimerkiksi museoiden kautta.

”Minut on otettu ihanasti vastaan.

Hieman naurahtaen Anniina kertoo, että parasta työssä on päättöviikkojen vapaat päivät. Silloin ehtii tehdä ja korjailla kokeita rauhassa ja on aikaa omillekin jutuille. Ikävin puoli puolestaan on kiireisyys, kun yo-kokeet ja koeviikot ovat päällekkäin tai uuden jakson alussa on kädet täynnä työtä.

Halikon lukioon Anniina päätyi huomattuaan avoimen työpaikan juuri, kun hän oli suunnitelmassa paluuta töihin äitiysvapaan jälkeen. Halikon lukio kuulosti sopivalta, ja Anniina aikoo jäädä tänne pysyvästi.

Omien sanojensa mukaan Anniina ei ehtinyt jännittämään uutta työpaikkaa, koska hänen lapsensa meni hoitoon koulun alkaessa ja kaikki aika meni stressatessa sitä. Hän on vaihtanut työpaikkaa useasti ja ajatteli tänne tulemisen olevan samanlaista kuin aiempiinkin työpaikkoihin meneminen. Anniina kertoo, että hänet on otettu Halussa lämpimästi ja ”aivan ihanasti” vastaan. Hän kertoo opehuoneen olevan vastaanottava ja kaikkien juttelevalle kaikille ja olevan avuksi.

Nimi: Anniina Ida Maarit Silen

Lempinimi: lukiossa ”Nanni” ja pienessä ”Ninni”

Syntymäpäivä: 7.12.1988

Horoskooppi: jousimies

Perheenjäsenet: tytär Olivia (1 v.), mies Marko (vähän enemmän)

Harrastukset: zumba, elokuvat, musiikki (nykyään kuuntelupuoletta, ennen lauloin itse)

Lempiruoka: pizza tai sienirisotto

Lempielokuva: Ennen joulua joululeffat (Holiday, Love Actually). On pitkä lista muistakin, mutta kauhuleffat eivät uppoa. Historialeffoissakin on paljon lemppareita.

Lempikirja: Naiset joita ajattelen öisin (Mia Kankimäki) ja Melkein geisha (Minna Eväsoja). Historiakirjoista Auschwitzin tatuoiija (Heather Morris).

Haaveeni: tehdä kotona remontti loppuun

Millaiseksi ihmiset kuvailevat sinua?: avoin, ystävällinen, kova puhumaan

Mikä historian hahmo olisit ja miksi?: En itse osaa taiteilla, mutta Akseli Gallen-Kallela, koska hänen työnsä puhuttelevat.

Terveiset halulaisille: Pidetään kiinni tästä hyvästä hengestä, se on arvokas. Täällä on hyväkäytöksistä nuorisoa, jota on mukava nähdä ja kohdata.

Miten menestyit itse yo-kirjoituksissa? Mitä vinkkejä antaisit halulaisille ylppäreihin?

Historiasta, yhteiskuntaopista, englannista ja ruotsista E, äikästä L, lyhyestä saksasta M. Lohdutukseksi kaikille se, että enää seuraavassa paikassa kukaan ei tule kyselemään pape-reita. Vinkiksi historian kirjoittajille antaisin, että harjoittele videoita ja audioiden tulkin-taa, sillä ne tulevat luultavasti lisääntymään yo-kokeissa. Yhteiskuntaopissa taas EU:ta on korostettu paljon.

Halun uusi erityisopettaja

Syyslukukauden alussa Josefiina Syrjälä aloitti työt uudessa Salon kaupungin lukioiden yhteisen erityisopettajan virassa. Halun lisäksi hän siis työskentelee myös Salon ja Perniön lukioissa. Halulehti selvitti, missä asioissa erityisopettaja voi auttaa ja millainen tyyppi Josefiina on.

Miten olet päätnyt erityisopettajan töihin?

Olen taustaltani biologian, maantiedon, terveystiedon ja kemian opettaja. Aineenopettajahommissa löysin aina itseni istumassa eniten tukea tarvitsevien vieressä, ja siitä se ajatus sitten lähti.

Miten olet sopeutunut Halikon lukioon? Minkälaisia lukio sekä sen henkilökunta ja oppilaat ovat olleet?

Olen viihtynyt Halikon lukiossa hyvin. Olen paikan päällä vain tiistaisin, joten sen vuoksi tutustuminen on vasta käynnissä, mutta tähän asti henkilökunta ja opiskelijat ovat olleet mukavia ja heidän kanssaan on ollut kiva tehdä yhteistyötä.

Mitä työsi sisältää?

Lukitestaukset ja niihin liittyvä työ vie suurimman osan työajastani. Muun ajan tapaan opiskelijoita yksilöohjauksen puitteissa, konsultoin aineenopettajia ja teen yhteistyötä heidän kanssaan, vastaan ylioppilaskirjoitusten erityisjärjestelyhakemuksista ja kirjaan pedagogisia suunnitelmia.

Mikä työssäsi on parasta?

Opiskelijoiden ja kollegoiden kanssa käydyt keskustelut.

Josefiina Syrjälä ja Hugo-koira.

”Halikon lukiolla olen paikan päällä vain tiistaisin, mutta Wilma minulla on auki joka arkipäivä.

Miten sinuun saa otettua yhteyttä?

Parhaiten minut saa kiinni wilman kautta. Halikon lukiolla olen paikan päällä vain tiistaisin, mutta Wilma on minulla auki joka arkipäivä.

”Apua voi kysyä monenlaisessa asiassa. Ohjaan sitten eteenpäin, jos tuntuu, että joku toinen voisi auttaa minua paremmin.

Kaverikirja-palsta

Onko sinulla lemmikkiä?

Minulla on tanskalais-ruotsalainen pihakoira Hugo, 2,5v, maailman paras koira.

Onko sinulla harrastuksia/Mitä teet vapaa-ajalla?

Lenkkeilen, käyn uimassa ja kuntosalilla, kudon sukkia ja luen tai kuuntelen äänikirjoja.

Mikä on sinun lempikirjasi/-kirjasarjasi?

Diana Gabaldonin Matkantekijä-sarja sekä Lucinda Rileyn kirjat.

Kuka on sinun lempi-Disney-prinsessasi?

Tämä on vaikea. Lapsena pidin eniten Tuhkimosta, vaikka sen alkuperäisen version lopussa olikin tosi karmivia piirteitä.

Millaisten asioiden kanssa sinulta voi saada apua?

Mm. lukitestaukset, oppimisen tekniikat, lukustrategiat, aikatauluttaminen, lukusuunnitelmien tekeminen, oppimisen haasteet, aloittamisen vaikeudet ja esseiden kirjoittamisen haasteet ovat asioita, joissa autan opiskelijoita.

Minulla käy opiskelijoita myös tekemässä tehtäviä tukiopetustyyllisesti joko kyseisen aineen oppitunnin kohdalla, hyppytunnilla tai muuna sovittuna aikana oppituntien ulkopuolella. Apua voi kysyä monenlaisessa asiassa. Ohjaan sitten eteenpäin, jos tuntuu, että joku toinen voisi auttaa minua paremmin.

Wanhojen odotus palkittiin

19-ryhmien wanhojen päivä koitti vihdoinkin ja viimein 8.9.2021. Vuoden 2021 wanhat saivat odottaa juhlapäiväänsä monta kuukautta, kun tansseja siirrettiin kahdesti. Ensin tarkoitus oli tanssia helmikuussa, mutta koronan takia tanssit siirrettiin ensin toukokuulle ja siitä seuraavan lukuvuoden lokakuuhun.

KUVAT
ALICE SCHWARTZ
KOULUN KUVAGALLERIA
KOONNUT
VENLA VAINIO

Päivä johtajana innosti

Tällä kertaa peräti 22 halulaista tarttui mahdollisuuteen ja osallistui Päivä johtajana -tapahtumaan. Suomen Nuorkauppakamarien järjestämän tempauksen tavoitteena on tehdä nuorille tutuksi johtajuutta ja työelämää sekä kannustaa yrittäjyyteen.

Olin tutustumassa Someron säästöpankin Salon konttoriin, jossa johtajana on rahoituspäällikkö **Tuukka Alanko**. Hän toimii johtajana Salon, Perniön ja Kemiönsaaren konttoreissa. Päivän aikana kävimme läpi johtajan urapolkua, pankin toimintaa, sijoittamista, esimiehenä olemista ja tutustuimme johtajan työtehtävien lisäksi myös sijoituspäällikön ja palveluneuvojan työtehtäviin.

Opin päivän aikana paljon pankissa työskentelystä. Tuukka on johtajana hyvin rento ja ilmapiiri työpaikalla on mukava!

Anni Nurmi

Olimme päivän Leino Designilla **Jussi** ja **Mirkka Leinon** seurassa. Halusimme juuri Leino Designiin, koska meitä innosti yrityksen tarina ja se, kun Jussi oli lukiolla puhumassa yrittäjäpäivänä.

Päivän aikana tutustuimme yrityksen kotisivuihin ja tuotteisiin, joita heillä on myynnissä, ja ylipäätensä yrityksen perustasiioihin. Opimme johtajuudesta ja yrittäjyydestä sen, että päivät voivat olla tosi pitkiä ja että tulokset eivät näy pienessä ajassa. Meidät yllätti se, että yrityksessä on vain kaksi henkilöä töissä, Jussi ja Mirkka.

Wilhelmi Leppäaro, Niko Peippo ja Eetu Saastamoinen

Olin Salon poliisiasemalla seuraamassa rikoskomisario **Juhani Malmbergin** päivää. Halusin lähteä mukaan päivään, koska olen kiinnostunut poliisin työstä eikä tällaista mahdollisuutta tule joka päivä eteen. Päivän aikana kuulumme poliisin työstä ja tutustuimme Salon poliisiaseman tiloihin. Päivä vahvisti kiinnostustani poliisin työhön.

Janina Liimatainen

Olimme Päivä johtajana -päivänä tutustumassa Salon kaupungintalolla. Päivän saimme kuulla kahdeksan eri johtajan ja päällikön työstä. Tapasimme Salon kaupunginvaltuuston puheenjohtajan **Heikki Tammisen**, Salon kaupungin kehittämispäällikkö **Janne Hyvärisen**, erityisasiantuntija **Anu Tuovisen**, projektipäällikkö **Sofia Martyugovan**, projektipäällikkö **Peter Nisulan**, kaupunginjohtajan sijaisen **Anna-Kristina Korhosen**, henkilöstöjohtaja **Christina Söderlundin** ja viestintäpäällikkö **Teija Järvelän**.

Innostuimme lähtemään tähän tapahtumaan mukaan, koska se vaikutti ainutkertaiselta mahdollisuudelta ja kaupungintalolle ei ihan koska vain pääse tutustumaan. Päivä oli kaikin puolin mielenkiintoinen, ja oli kiva kuulla niin monen eri johtajan työstä. Kuvassa olemme viestintäpäällikkö Teija Järvelän kanssa.

Siru Mäki ja Iida Nurmi

Päivä johtajana -tapahtumaan meitä innosti lähtemään uudet kokemukset ja kiinnostus alaa kohtaan. Olimme päivän kiinteistövälitys Alanko Oy:ssä Jukka Alangon alaisuudessa. Seurasimme päivän aikana paikan johtamista ja erilaisia työtoimia. Kokemus oli mielenkiintoinen ja opettava.

Milja Kauppi ja Ilmari Merivirta

Persoonallisuuspiirteet pilaavat päiväni

Meitä kaikkia yhdistää yksi asia kuoleman ja verojen lisäksi: meillä jokaisella on omat persoonallisuuspiirteemme. Toisille on niistä hyötyä, toisille ne aiheuttavat päänvaivaa.

Minulla on ongelma tai varmasti moniakin, mutta keskitytään nyt yhteen. Tai oikeastaan kolmeen:

1. Olen osa-aikainen perfektionisti. Perfektionisti tavoittelee täydellisyyttä. Osa-aikaisuus omassa tapauksessani tarkoittaa sitä, ettei perfektionismini ylety todellakaan kaikille elämäni osa-alueille. Esimerkiksi (sori Eero) matikan tehtävien tekeminen ei kuulu perfektionismini piiriin, eikä kuulunut kyllä kasvion tekemisenkään yläkoulussa tai minkään äidinkielen kurssin kirjan lukeminen. Uskon, että meidän lukiostamme löytyy niitä onnekkaita opettajia, jotka ovat päässeet kokemaan molemmat puoleni.

2. Osa-aikaisen perfektionistin lisäksi olen viivästelijä. Ei ole siis väliä, annetaanko minulle kaksi kuukautta vai vain kaksi päivää aikaa tehdä jotakin, koska melkein poikkeuksetta teen sen asian edellisenä iltana. En siksi, ettenkö jaksaisi tehdä sitä aikaisemmin tai etteikö minulla olisi aikaa tehdä sitä. Lähinnä koska... no en tiedä. Ehkä se on osa sellaista ”Älä tee tänään mitään, minkä voi jättää huomennakin tekemättä” -mentaliteettia.

3. Olen siis viivyttelävä, osa-aikainen perfektionisti. No mikäs se kolmas ongelma sitten on? **Pelkään epäonnistumista.** Tätä ei nyt saa sekoittaa perfektionismin kanssa. Perfektionismissa täydellisyys on se elämän perustus, jonka päälle kaikki rakentuu. Epäonnistumisen pelossa ei ole väliä, mistä perustukset ovat tehty. Pääasia on, että tämä hökkelimökki pysyy pystyssä.

Yksikseen nämä ominaisuudet eivät tuota ongelmia, mutta yhdessä ne muodostavat katastrofin anatomian. Minulta löytyykin tähän sopiva ja opettavainen esimerkkitarina:

Ykkösjakson päättöviikolla minun piti kirjoittaa äidinkielen kirjoitustaidon vastaus ja samalla oli tarkoituksena kerrata vielä yo-kirjoituksiin. Kirjoitustaito piti olla valmiina tiistaina ja yhteiskuntaopin ylioppilaskoe oli torstaina. Ajattelin, että mitä nopeammin saan sen tekstin kirjoitettua, sitä enemmän minulle jää vielä aikaa valmistautua yo-kokeisiin. Arvatkaapas kahdesti, viivyttelinkö sen äikän tekstin kanssa? No tietysti viivyttelin! Aika montakin päivää ja sitten iskiikin jo paniikki ja itku. Tässä kohtaa ajattelin, että nyt vain kirjoitan sen tekstin, koska pääasia on, että se tulee tehtyä. Muuten ihan hyvä idea, mutta tässä kohtaa osa-aikainen perfektionisti sisälläni pisti hälytyskellot soimaan: ”Ai miten niin muka tehdään se sillai nopeasti ja sitten se on tehty? Juu moro, ei käy. Se teksti kirjoitetaan täydelliseksi vikisemättä tai sitten ei kirjoiteta ollenkaan.” Tietenkään tekemättä jättäminen ei olisi ollut vaihtoehto, koska se olisi ollut sama asia kuin epäonnistuminen. Plus ei kirjoitustaidon tekstiä, ei kurssia. Ja kurssejahan on pakko saada, jos aikoo pistää valkolakin päähän.

Toinen hyvä esimerkki tapahtui tämän vuoden kesällä. Osaabeista alkoi todennäköisesti valmistautumaan syksyn yo-kokeisiin jollain tavalla jo kesälomalla. Itsekin aloitin kertaamisen silloin, tosin jos olisin ollut fiksumpi, olisin aloittanut kokeisiin lukemisen jo kesäkuussa. Tämän sijaan päätin pyhittää kesäkuuni konsolipelien pelaamiselle ja Netflixin katsomiselle. Oliko se sen arvoista? No juu ja ei. Kingdom Hearts tuli läpipelattua ja Winx Clubista katsottua neljä kautta. Tämän kaiken hinta? Menen korottamaan toista yo-ainetta tulevana keväänä. Saatoin olla hieman (suurempi) lusmu, mutta kukapa ei nyt välillä olisi.

Jos olisit psykologini, toteaisit todennäköisesti, että minun ehkä kannattaisi opetella hyväksymään ne ominaisuuteni, jotka tuottavat hankaluuksia. Tällöin elämäni helpottuisi. Hyvä neuvo, mutta en varmasti noudata sitä. Miksi helpottaa omaa elämää, kun sitä voi hankaloittaa? Ironista tosin on, että antaisin varmasti täsmälleen saman neuvon jollekin toiselle, joka olisi samassa tilanteessa. Siksi sanonkin puolustuksekseni, että tee niin kuin minä sanon, älä niin kuin minä teen.

Saatat tässä kohtaa ajatella, että olen vihdoinkin kokenut jonkun valaistumisen ja huomannut nämä ominaisuudet itsessäni. Todellisuudessa olen kuitenkin aina ollut tietoinen näistä kolmesta piirteestäni, niiden olemassaolo vain konkretisoitui vasta lukio-opiskelujen aikana ja samoin niiden tuottamat ongelmat. Lukiossa kun ei ole aikaa (jatkuvalle) viivästelylle, mutta ei sitä aikaa kyllä tunnu olevan muutenkaan. Varsinkaan, jos haluaisi

tehdä jotain täydellisesti. Ja let's be real, koko lukiohan on yhtä suurta epäonnistumisen pelkoa. Joku voisi sanoa, että elän omaa ~~helvettiäni~~ painajaistani. Suattaapi olla tai suattaapi olla ettei ole, ainakin tämä painajainen on ylioppilastutkinnon arvoinen. Tai parempi ainakin olla, koska muuten revin pelihousuni riekaleiksi ja kiljun. Todella. Kovaa.

Tätä juttua lukiessasi olet saattanut löytää uusia puolia itsestäsi. Tai sitten et ja kiität onneasi, ettei sinulla ole samoja ongelmia kuin minulla. Itse huomasin tätä juttua kirjoittaessa, että näiden kaikkien asioiden ohella olen aivan hirvittävä suorittaja. Näyttämisen tarpeeni on varmasti isompi kuin sinun... öö näyttämisen tarpeesi. Joka tapauksessa jos löysit itsestäsi samoja piirteitä tai jopa kaikki samat piirteet, pistä viestiä ja perustetaan vertaistukiryhmä tai jotain.

Salaliittoteoria: koulummeko Halupahka?

Halikon lukiossa on nyt puolen vuoden aikana tapahtunut paljon epäilyttävää toimintaa. Luokkiin on muun muassa ilmestynyt mystisiä kasveja, netti on huonontunut ja koulussamme on otettu käyttöön uusi salaperäinen opetussuunnitelma. Onko näille tapahtumille ihan luonnollinen selitys, vai onko kyseessä jotain maagisempaa? Pitkän pohdinnan jälkeen tulimme Halulehdessä siihen lopputulokseen, että Halikon lukion on pakko olla Harry Potterista tuttu Tylypahka eli Halupahka.

Tylypahka on sateisessa Skotlannissa sijaitseva ikivanha linna, joka on noitien ja velhojen koulu. Tylypahkan opetussuunnitelmaan kuuluu muun muassa historian taikakausien, loitsujen ja kirouksien ja velhomailman olentojen opiskelua. Valitettavasti Tylypahkan opetussuunnitelmaa ei kylläkään ole uudistettu yhtä tiuhaa tahtia kuin meillä, joten taikuuden koulutus on siellä puutteellista. Oppilaiden tulee usein kirjoittaa esseitä vaikkapa jostakin taikaolennosta, mutta kukaan koulussa ei opeta kieliopin perusasioita koko seitsemänvuotisen koulutuksen aikana. Heillä myös nämä essee kirjoitetaan paperille luotettavan Office 365:n sijaan.

Toisin kuin Tylypahkassa koulussamme on otettu käyttöön uusi opetussuunnitelma ykkösille, ja sen mukana on kouluumme tullut muutoksia. Ykkösille on tullut muun muassa toinen aste maksuttomaksi, ja siksi heillä on käytössään digikirjat ja koululta saadut koneet. Kukaan meistä vanhemmista opiskelijoista ei siis omaa näitä koneita, emmekä tiedä, minkälaista noitamaailman propagandaa ykkösille opetetaan näiden uusien kirjojen ja koneiden avulla. Nämä uudet koneet voivat sisältää paljonkin taikaa, sillä monet koulun opiskelijoista ovat valittaneet siitä, että Halikon lukion verkko on huonontunut viime vuoteen verrattuna. Siksi monet joutuvat jakamaan omista kännyköistään netin koneilleen. Tämän huonon netin voi selittää myös se, että jokin

mystinen taikakenttä estää koulun netin toimintaa.

Epäilyttävää on sekin, että tietyt sovellukset eivät toimi kouluverkossa verrattuna omaan nettiin. Yrittääkö siis Salon kaupunki tai jopa Taikaministeriö piilotella tällä noitamaailmasta jotain, mitä ei halua paljastaa meille muille? Halikon lukion Jodelissakin on puhuttu Halun netistä, sovellusten huonosta toimivuudesta ja syytetty koulua propagandan levittämisestä:

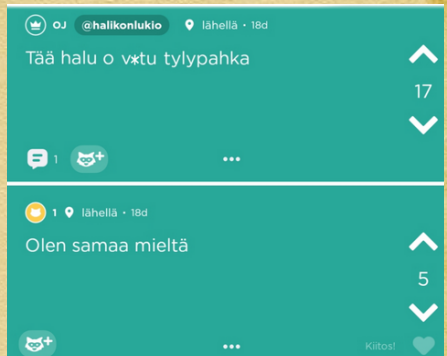

Uuden opetussuunnitelman tulon kanssa samoihin aikoihin loppui *Think Green* -projektin toiminta koulullamme. Tämän seurauksena koulumme jokaiseen luokkaan tuli mystisiä kasveja. Loppuikohan *Think Green* oikeasti uuden Tylypahka-opetussuunnitelmaan siirtymisen takia, ja ovatko nämä kasvit oikeasti Harry Potterista tuttua Alruunan juurta? Alruuna tai mandagora on kasvi, jonka juuret muistuttavat rumaa vauvaa kasvin ollessa nuori. Alruunaa voidaan käyttää esimerkiksi muuttamalla kirouksen saaneet takaisin ennalleen. Ehkä tällä yritetään estää uuden opetussuunnitelman mukana tulleita kirouksia.

Uuden opetussuunnitelman takia opettajille on varmasti asetettu salassapitovelvollisuus noitamaailman asioista. Kuitenkin koulussamme on yksi, joka ei noin vain alistu noitamaailman houkutusille. **Esa Tornberg** ainakin vihjaili omaa teoriaansa vesivahingon epäilyttävistä lähtökohdista. Vesivahinko oli tapahtunut keskellä kesää, kun kukaan ei ollut koululla. Tornbergia ihmetytti ainakin se, miksi putket olivat menneet rikki ihan itsestään, kun vessat eivät olleet olleet käytössä moneen viikkoon.

Vaikka kyseessä on tuskin ollut kotitonttujen ilkeävaltaa, jotakin kummallista on kyllä meneillään. Tornberg myös ihmetteli korjaustoimien kestoa. Jos kerran vesivahinko huomattiin jo ennen koulun alkua, miksi korjaustoimet eivät vielä näytä valmistuvan? Ehkä joku on kironnut remontin niin, että sitä on mahdotonta saada valmiiksi. Mahdollisen manauksen langettajan motiiveja voimme kuitenkin pelkästään arvuutella.

Löysimme myös Jodel-sovelluksesta toteamuksen siitä, miten Halikon lukio olisi Tylypahka:

Tämä on julkaistu samoihin aikoihin toisessa jaksossa, kun rehtori tiedotti koululaisia Jodelista ja nuhteli, miten siellä oli puhuttu asiattomasti. Viittasikohan rehtori oikeasti tähän julkaisuun ja yritti puheillaan saada opiskelijoita pois Jodelista, jotta voitaisiin suojella koulun Halupahka-olemusta?

Kaikkien Tylypahka yhteensattumien mukana tulee kysymys, onkohan rehtorimme **Ari Leino** oikeasti Tylypahkan entinen rehtori **Albus Dumbledore**. Tämä tarkoittaisi sitä, että Dumbledore lavasti oman kuolemansa ja päätti muuttaa Britanniaa Suomeen aloittamaan uuden elämän salassa. Dumbledoren "kuolema" tapahtui vuonna 1997, ja Ari Leino asettautui valtaan Halikon lukiossa kesällä 2001. Nämä vuodet ovat liiankin lähellä toisiinsa, ja on täysin mahdollista, että

Dumbledore vaihtoi nimensä Ari Leinoksi **Aridus Leinodoren** sijaan. Lisää yhteensattumia tulee, kun huomaamme, että molemmilla henkilöillä on lasit ja että Salo on Skotlannin kaltainen harmaa ja sateinen paikka. Dumbledore tuntisi siis olonsa hyvin kotoisaksi täällä. Sattumaako? Emme usko.

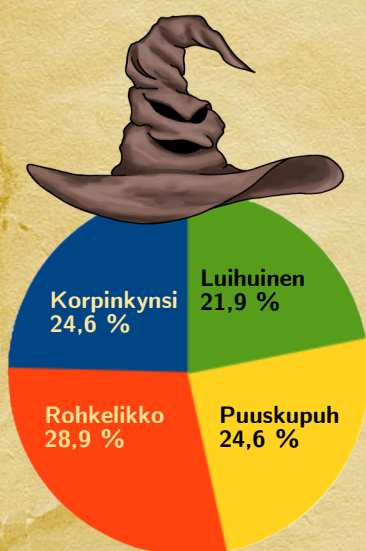
Kaiken järjen mukaan myös Armfeltin koulussa on otettu voimaan tämä sama noitamaailman opetussuunnitelma. Tämä selittäisi, miksi heidän entinen rehtorinsa vaihtui uuteen vuonna 2019 eli juuri silloin, kun uusi opetussuunnitelma otettiin käyttöön yläkouluissa. Onko

tämä uusi rehtori kenties salaisesti **Dolores Umbridge**, joka syrjäytti Armfeltin entisen rehtorin Taikaministeriö-asemansa avulla? Tämä selittäisi muun muassa koulun uusia sääntöjä ja muutoksia.

Muun muassa Kimaran ovet on laitettu aikaisemmin kiinni ja ruokalassa oli ensimmäisessä jaksossa lähiruokaviikko, jolloin koulun ruokalista poikkesi sen yleisestä valikoimasta. Oliko kyseessä oikeasti lähiruokaviikko, vai kokeiliko Salon kaupunki orjuuttava kotitonttujen keittäjinä? Salo juuri tunnetaan siitä, että Salo säästää, joten ei olisi yllättävää,

jos olisi käytetty kotitonttujen orjuutusta, jotta saataisiin halvemmin valmistettua ruokaa.

Myös ensimmäisessä jaksossa Armfeltissa tapahtuneen penkkien ulos esiintymisen voisi selittää se, että Halikon lukion ensimmäisen vuoden opiskelijat harjoittelevat uusia taikoja. He ovat varmasti saaneet ilmaisten tietokoneiden lisäksi myös taikasauvan, jolla he harjoittelevat tavaroiden liikuttamista. Täten todennäköisemmin tuoli ilmestyivät ulos *siipidium lentiusa* -taian avulla.

Halulaisten tupajako

Halulaisten tuvat

Tylypahkassa opiskelijat on jaettu neljään ryhmään eli tupaan. Opiskelijat valitaan tupiin heidän piirteidensä perusteella. Se ei välttämättä ole järkevää, sillä jos koko luokka on täynnä uhkarohkeita ja yllätyshulluja teinejä, ei ole ihme, jos ennen pitkää joku heistä hyp-pää alas Tylypahkan liikkuvista portaista muiden haastamana. Onneksi koulussa on oma sairaalasiipi haavereiden varalta. Meidän Halupahkassamme ei kuitenkaan onneksi ole liikkuvia portaita, joten säästymme näiltä haavereilta ja tulee huomattavasti vähemmän terveydenhoitajakertoja.

Tylypahkassa oman tuvan jäsenten kanssa opiskellaan, pelataan huispausta, varastetaan keittiöstä muonaa ja livahdetaan salakäytäviä käyttäen koulun viereiseen kylään, Tylyyahoon, juomaan kermakaljaa. Kyllähän sateisessa Salossakin nuoret liikkuvat mielellään nopealla menopelillä ja menevät kylille viikonloppuisin juomaan hyviä juomia. Tässä on siis selkeä yhteys. Kuitenkin jotta saisimme lisää todistusaineistoa sille, että Halikon lukio todella on Halupahka, päätimme tiedustella koulumme opiskelijoiden tupia. Kuten Tylypahkassa, myös meidän koulussamme lajitteluhatun kohdanneet jakautuivat tasaisesti neljään eri tupaan.

ROHKELIKON tupa tunnetaan nimensä mukaan rohkeudesta. Ihanteellinen rohkelikko on valmis auttamaan luokkalaisiaan silkasta auttamisen halusta. Rohkelikot ovat tiimipelaajia, joten koulun temmellyksessä kilpailuhenkinen saattaa nousta esiin. Tämän voi meidän koulussamme huomata esimerkiksi pesäpallopeleissä ja sählyturnauksissa, sillä koulumme rohkelikoille on tärkeä puolustaa omia pelaajiaan. Vaikka Halu-henki ja sankarillisuus ovatkin hyviä piirteitä, on rohkelikoillakin omat heikot kohtansa. Rohkelikot saattavat olla äkkipikaisia ja itsepäisiä, mikä voi saada aikaan keskittymisvaikeuksia pitkästyttävillä oppitunneilla.

KORPINKYNSI esitellään usein älykköjen ja hikkien tupana, mutta oikeasti siihen kuuluu sekalaista sakkia. Tuvan ominaispiirteitä ovat muun muassa tiedonjano, luovuus ja kyky ymmärtää eri näkökulmia. He eivät koe lempiaineidensa opiskelua kovin kaan työlääksi. Jos huomaat opiskelijan, joka loistaa yhden oppiaineen tunteilla mutta vaikuttaa tylsistyvän kuoliaaksi toisella, olet varmaankin spotannut korpinkynnen. Kaikesta innostaan huolimatta korpinkynnet ovat taipuvaisia epäjärjestelmällisyyteen, joten pidät-hän huolta, että korpinkynsi-kaverisi nukkuvat tarpeeksi ja pysyvät kiinni tässä todellisuudessa.

LUIHUISEN tuntomerkkejä ovat useimmiten kunnianhimo, oveluus ja nokkeluus. Luihusilla on taipumusta pyrkiä korkealle opintojensa suhteen *go big or go home* -tyylillä. Monilla luihusilla onkin taito käyttää tilannetta hyväkseen omiin tarkoituksiinsa, oli kyseessä sitten opiskelijakuntaan pyrkiminen, parkkipaikan valitseminen tai tekemättömien tehtävien selittely opettajalle. Vaikka luihuset tyypillisesti tahtovatkin tulla tunnetuiksi tiedoistaan ja taidoistaan, eivät kaikki Halupahkan luihuset tunne tarvetta nostaa itseään parrasvaloihin, koska koulussamme osataan arvostaa myös hiljaista onnistujaa.

PUUSKUPUHIT tunnetaan muun muassa ahkeruudesta ja oikeudentunnona. Tunnollinen puuskupuh olisi viimeinen, jonka olettaisi lunttaavan kokeessa. Ei silti kannata antaa ensivaikutelman hämätä, koska he ovat oikein nokkelia, etenkin jos tavoite on kaverin auttaminen. Puuskupuhit ovat valmiita uuraamaan opintojensa eteen, mutta tietävät myös, milloin on aika katsoa Netflixiä keksejä syöden. Puuskupuh on porukasta se, joka tekee ryhmätyön loppuun, vaikka muut ryhmäläiset eivät kirjaa avanneetkaan. Tiimihengestään ja reiluudesta huolimatta, he silti osavat vaatia itselleen ansaitsemansa pisteet ja arvostat.

Opehuoneen tupajako

Satu-Marja Lassila: Tylypahkassa rohkeli-
nostuneet huijauksesta. Vaikka Halikon lukiossa ei tuota
luudalla lentämistä sisältävää pallopetiä nähdäkään, Lassila
yhtenä liikunnanopettajistamme varmasti pitää huolta, että
vauhtia ja vaaratilanteita saa nähdä maastapelattavissa pallo-
peleissä. Lassila osaa saada opiskelijansa pelaamaan reilussa
hengessä.

Teija Rosenqvist: Rosenqvistillä on selkeästi halua saada
meidät pienet noita- ja velho-opiskelijat hyvälle alalle, ja tu-
pansa mukaan hän on aina rohkaisemassa oppilaita mene-
mään opiskelemaan juuri sitä alaa, mistä on kiinnostunut.

Maria Helin: Puuskupuhit tunnetaan myös eläinrakkaudesta.
Monien muiden tupalaistensa tavoin myös Helinin elämään
kuuluu lemmikkejä. Meidän kaikkien iloksi Neela ja Tyyne
toisinaan piristävät päiväämme koulussakin. Puuskupuh opis-
kelijakunnan hallituksen johtajana ei ole lainkaan huono asia,
ja Helin onkin varmasti luotettava henkilö tähän pestiin.

Ari Leino: Koulun rehtorin on hyvä omata moninaisia piirtei-
tä. Niin Lajitteluhattu kertoi myös meidän rehtoristamme.
Hattu sijoitti Leinon puuskupuhin, mutta myös korpinkynsi ja
luihuinen olivat lähellä tulosta. Leinon kannalta tästä on vain
hyötyä, sillä rehtorina hän tarvitsee omistautumista työhön,
terävyyttä valintoja tehdessään ja **hyviä johtamistaitoja**.

Iku Leino: Leinolla on ytyä ja intoa opetuksessaan, mutta hän
on myös tarkka, että kaikki kuuntelevat, kun hän selittää lii-
kunta-aiheita tai vanhojen askelia. Hän varmistaa, että kaikil-
la on varmasti oikealla tahdilla polvi maassa, hän ja on valmis
katsomaan, kun kaikki vetävät askeleet yksin, ja auttamaan
tarvittaessa.

Sari Nojonen: Nojonen on selkeästi puuskupuh. Hän on val-
mis kuuntelemaan oppilaitaan ja heidän omia ideoitaan. Hän
on opiskelijoidensa tukena, mutta myös luottaa siihen, että he
osaavat ottaa vastuuta omista hommistaan. Nojosesta huomaa
selkeästi, että hän osaa arvostaa ryhmähenkeä.

Eero Nurmi: Nurmen lajitteluhattumme laittoi puuskupuhin.
Matematiikan opettajana tarvitseekin kärsivällisyyttä ja kykyä

Meillä kaikilla on siis oma professori **Minerva McGonagall**
takataskussamme rohkaisemassa meitä samalla tavalla kuin
hän rohkaisi **Harry Potteria** hänen koulu-uransa aikana.

Päivi Tinell: Musiikinopettajamme Tinell on yksi koulumme
rohkeli-koista. Rohkelikon piirteitä tarvitaankin ämpärikaupal-
la esimerkiksi Halukuoron järjestämisessä. Tinell ei ole ainoas-
taan vankkumaton johtaja, sillä häneltä löytyy uskallus-
ta lähteä mukaan kuoron hulinaan, vaikka monet arkajalkai-
semmat eivät siihen pystyisi.

saada hommat hoidettua. Ystävällisyyden ja pehmouden alla
kuitenkin piilee joitakin luihuisten piirteitä; Nurmi on nimittäin
suorittanut tohtorintutkinnon, mikä on varmasti vaatinut
ahkeran työn lisäksi kovaa **kunnianhimoa**.

Sanna Pitkänen: Tylypahkassa Puuskupuhin tuvanjohtaja
professori Verso opettaa oppilaille yrtitiedettä. Yrtitiedettä
osittain voisikin verrata biologiaan, Pitkäsän opettamaan ai-
neeseen. Kyllähän biologian opiskeleminen on ainakin välillä
aika maagista. Lisäksi myös Pitkänen omistaa mystisen taika-
eläimen, koulukoira Myn.

Marja Santala: Santala on päättöpäin selkeästi puusku-
puh. Filosofian kursseihin sisältyy etiikan kysymyksiä, ja puus-
kupuheilla tunnetusti on vahva oikeudentunto. Ei siis ole ih-
me, että Santala onkin erikoistunut yhteiskunnallisiin ainei-
siin. Lempään olemuksen alla saattaa kuitenkin piileä jotakin.
Tupatesti nimittäin paljasti, että luihuinen ei ollut kaukana
tuloksissa. Johtuukohan tämä kenties Santalan **mystisestä**
entisestä elämästä, josta hän on toisinaan maininnut?

Helga Vuorio: Vuorio on oikein aurinkoinen ja energinen, ja
muutenkin oikein selkeää puuskupuh-energiaa omaava opet-
taja. Hän on aina valmiina auttamaan oppilaitaan ruotsin
kanssa ja kannustaa reippaasti sen opiskelussa. Lisäksi Vuori-
olla on oikein sydämellinen tapa tuoda ROTissa ryhmäläisil-
leen herkuja. Tylypahkassa Puuskupuhin oleskeluhuone on-
kin keittiön vieressä, joten Vuorion on helppo livahtaa keitti-
öön näpistämään purtavaa naperoilleen.

Sari Hämälä: Kieltenopettajamme Hämälä osaa myös ranskaa
englannin lisäksi. Kielten oppiminen vaatii paljon lukemista ja
kirjoittamista, mutta mikäli on niistä kiinnostunut, jaksaa sen
varmasti tehdä. Korpinkynsenä Hämälä pystyy jaka-
maan oppimiaan viisauksiaan eteenpäin opiskelijoilleen.

Riikka Niittonen: Niittonen on luova ja ammattitaitoinen
kuvataiteilija, jonka opetuksesta havaitsee nopeasti artistisen
ajattelutavan. Maalausten taiteilu vie paljon aikaa, mutta kor-
pinkynnen tavoin Niittonen on valmis käyttämään aikaansa
taiteen parissa.

Anniina Silen: Silenin tunneilla varmasti huomaa, kuinka
paljon yksityiskohtia hän tietää opettamastaan. Muistiinpano-
diat ovat täynnä aiheisiin liittyviä kuvia ja muita havainnollis-
tavia asioita. Korpinkynsille tyypillisesti Silen on selkeästi

kiinnostunut aineestaan ja siksi jaksaa puhua siitä, vaikka
opiskelijoita ei aina kiinnostakaan.

Jouko Tanninen: Tanninen on oikein sydämellinen ikään
kuin isähahmo vähän niin kuin Harry Potterista tuttu **Hagrid**.
Hän saattaa oppilaat aina tunneillaan ihmeiden äärelle, mihin
saattaa ajoittain liittyä pieni vaara. Se ei kumminkaan haittaa
häntä, vaan Tanninen toteuttaa kaikki hurjimmatkin kokeet, ja
opiskelijat saavat ikimuistoisia muistoja. Tämän mahdollistaa
hän selkeää tiedonjanoa fysiikkaa ja kemiaa kohtaan.

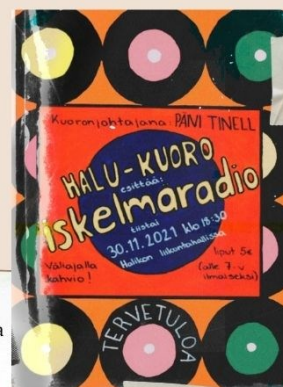
Marika Tauriainen: Tauriainen on tunnetusti aivot Haluleh-
den takana, mikä tekee hänestä monellakin tapaa nerokkaan ja
luovan. Selkosuomella siis hän on kaiken inspiraation äiti. Hän
on myös hyvin tiedonjanoinen kirjojen ja kirjallisuuden suh-
teen, joten ei ihme, että hänet asetettiin Korpinkynteen.

Esa Tornberg: Tornberg on meidän koulumme opettajista
ainoa luihuinen. Ilmeisesti melko harva luihuinen suuntautuu
opettajaksi. Jokainen koulu kuitenkin tarvitsee luihuisten, joten
olemme onnekkaita, että Tornberg kuitenkin rupesi opettajak-
si ja koulumme omaksi **Severus Snapeksi**. Monet luihuiset

arvostavat perinteitä. Opiskelijoiden ei nykyään tarvitse hiih-
tää kaverin luokse silloin, kun tarvitsemme apua matematiikan
tehtävissä, mutta Tornbergin muistutukset hänen kouluajois-
taan saavat arvostamaan sitä, että älypuhelimet on keksitty.

Kuoronjohtajan kiitos

Epävarmuutta, pelkoa, lievää hysteriaa. Tällaisissa oloissa koulumme Halu-kuoro ahkeroi syksyn ajan valmistellessaan huikeaa show'ta. Kuoron johtaja ja lukiomme musiikinopettaja Päivi Tinell lähetti Halulehdelle kirjeen, jossa hän jakaa tunteitaan työntäyteisestä syksystä sekä kiittää kuorolaisiaan uskomattomasta suorituksesta.

Rakkaat kuorolaiseni,
kirjoitan teille levollisella ja kiitollisella mielellä ja sydämellä. Loppuhuipentumasta on nyt reilu viikko, syke on tasaantunut ja ajatukset alkavat taas toimia.

Vuonna 2008 vähän kuin sattumalta syntyneestä ilmiöstä on vuosien varrella tullut itselleni paitsi työvuoteni ehdoton kohokohta, myös velvoite, joka aika ajoin on tuntunut raskaaltakin. Uskon, että samanlaisia ajatuksia jakaa kanssani myös moni teistä. Kuitenkin se työ, jota kaikki meistä omalta osaltaan tekevät pitkinä keskiviikkoiltapäivinä sekä monella tavoin kuoro- ja bändiharjoitusten ulkopuolella, eittämättä palkitaan konserttiviikolla liikuntahallissa. Näin kävi myös tänä vuonna!

Väli vuoden jälkeen olimme tilanteessa, jossa 2/3 kuorosta oli ensikertalaisia ja laulutreenitkin koko kuoron kanssa saatiin vasta syysloman jälkeen käyntiin. Tilannetta ei mitenkään helpottanut se, että laulaminen ja suuren ryhmän opettaminen maskin kanssa oli kaikille todella raskasta. Välillä jouduin tiukastikin ohjaamaan teitä oikeanlaisen asenteen löytymiseen sekä asianmukaiseen harjoituskäyttäytymiseen.

Pikkuhiljaa teistä alkoi tulla kuoro, joka muisti kakkosäänet ja koreografiat, kuoro, joka hoiti työryhmävastuut ja hankki ennätysmäärän sponsoreita, kuoro, joka voimiaan säästämättä revitteli lavalla. Siinä purkautui pandemia-ajan paineet, pettymykset, menetykset, ja siinä hetkessä teissä alkoi virrata elämän vimma ja nuoruudenhulluus. Siinä koko monisatapaiselle konserttiyleisölle esitettiin Halu-henkeä parhaimmillaan. Olin siinä hetkessä ja olen nyt niin ylpeä teistä!

Kiitos Halu-kuoro! ♥
Päivi Tinell

Lähtekäämme metsään, metsään, metsään!

Oletko koskaan ollut metsässä? Minä olen. Jos mietityttää, mihin pitäisi lähteä, mitä pitäisi ottaa mukaan ja mitä kaupasta pitäisi ostaa, tässä vinkkivitosia.

Aloittelevan patikoijan checklist

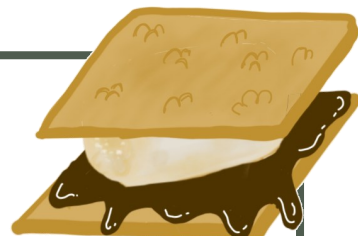
- 1. Aloita pienestä!** Ensimmäisen kosketuksen Suomen luontoon ei tarvitse olla viikon vaellus pohjoisen tuntureilla ja rakkavivikossa. Kokemusta ulkoilijana voi kerätä myös ihan kotikonnuilla. (Ks. lista paikallisista luontokohteista.) Hyvä kokemus voi olla ihan päiväretki hyvän seuran ja eväiden kera.
- 2. Muista hyvä ruoka!** Metsään ei koskaan, ikinä ja ilman poikkeuksia saa lähteä ilman eväitä tai edes huonoilla eväillä. Hyvä ruoka, parempi mieli - tämä pätee myös metsässä. Hyvät eväät nostattavat mielialaa mahdollisen huonon kelinkin yllättäessä. Eväitä voi mahdollisuuksien mukaan kypsentää nuotiolla, mutta tällöin täytyy ottaa huomioon alueelliset maastopalovaroitukset.
- 3. Varusteet?** Suuri mysteeri kaikkien aloittelevien vaeltajien kesken on varusteet. Mitä pitää ostaa? Mitä tarvitsee? Miksi kaikki maksaa niin paljon? Nämä ovat vaikeita kysymyksiä. Kun lähtee ensimmäisellä kerran metsään lähteä, ei tarvitse mitään ostaa, kunhan katsoo, ettei sada kaatamalla. Valintoja joutuu jokainen tekemään, kun miettii hankintoja. Ensimmäisenä kannattaa hankkia:

- Vedenpitävät kengät
- Vedenpitävät kuorivaatteet
- Puukko

Nuotioherkut

Smores

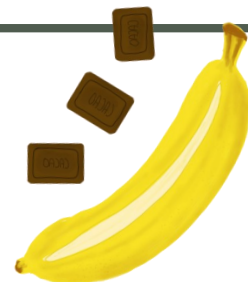
- Tarvikkeet**
- Vaahtokarkkeja
 - Graham-keksejä
 - Suklaata
 - Nuotioritilä
 - Paistotikku

Kun nuotio on hiilloksella, voi herkun valmistamisen aloittaa. Ensimmäinen vaihe on laittaa yksi tai kaksi suklaapalaa keksin päälle ja laittaa tämä ritilälle. Keksiä ei kannata laittaa nuotio kuumimpaan kohtaan, sillä tarkoitus on vain sulattaa suklaa. Tällä aikaa paahdetaan vaahtokarkki tikussa nuotiolla. Kun vaahtokarkki on kullannuskeä ja suklaa on sulanut keksin päälle, ota toinen keksi ja vedä sen avulla vaahtokarkki tikusta keksien väliin. Anna hetken jäähtyä ja nauti!

Nuotiobanaanit

- Tarvikkeet**
- Banaanit
 - Suklaata
 - Foliota
 - Ruokaveitsi

Banaanien valmistaminen aloitetaan leikkaamalla banaanien pitkiä halkioita, siten että se ei mene koko banaanin läpi. Halkioon banaanin sisälle laitetaan suklaapaloja. Banaanit kääritään folioon kahdesti ja laitetaan nuotioon. Banaanit nautitaan foliosta lusikalla. Lusikka on hyvä muistaa ottaa mukaan, jotta ei tarvitse taitella itse foliosta. Been there done that.

Menovinkkejä

Todella helpot

1. Vaisakko

Luonnonsuojelualue, joka sijaitsee Halikonlahteen työntyvässä niemenkärjessä. (luontoon.fi/vaisakko)

2. Marttilan korven eräreitistö

Marttilan jylhässä korvessa sijaitseva merkityillä reiteillä varustettu ulkoilualue.

3. Varstalan hiidenkirnu

Vartsalassa sijaitseva erityisen suuri jääkauden muodostelma.

Helpot

1. Teijon kansallispuisto (Salo)

Järvi- ja metsämaisemaa

2. Liesjärven kansallispuisto (Tammela, Karkkila, Somero)

Harjuja ja eri-ikäisiä metsiä

3. Torronsuon kansallispuisto (Tammela)

Suomen syvin suo

4. Kurjenrahkan kansallispuisto (Pöytyä)

Soita ja ikimetsää

HUOMIO!

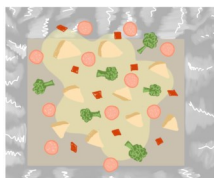
Kaikista kansallispuistoista ja joistain muistakin kohteista löytyy tarkkaa tietoa Metsähallituksen Luontoon.fi-sivustolta.

Toinen hyvä sivusto on retkipaikka.fi.

Nuotionyytit

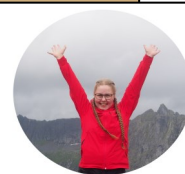
Tarvikkeet

- Öljyä
- Perunaa
- Kinkkua
- Herne-maissi-paprika-pakastesekoitus
- Parsakaalia
- Valkosipulituorejuustoa
- Suolaa ja pippuria
- Folio
- Leivinpaperi
- Puukko
- Leikkuulauta

Valmistelu aloitetaan sytyttämällä nuotio. Sillä aikaa kun nuotio palaa, voi valmistella nyytit. Perunat leikataan pieniksi, jotta niiden kypsentyminen ei kestä kauaa. Kinkku kannattaa ostaa jo kaupasta suikaleina, jotta sen käsittelemiseen ei kulu aikaa. Itse nyytit rakennetaan laittamalla foliopalan päälle leivinpaperin pala. Tähän kannattaa kaataa reippaasti öljyä, jotta täytteet eivät pala kiinni. Sitten kaadetaan täytteet folioon (ei vielä tuorejuustoa) ja nyytti suljetaan. Nyytin päälle laitetaan toinen kerros foliota. Tämän jälkeen nyytti laitetaan nuotioon. Kypsennysaika riippuu suuresti nuotiosta. Folion sisään kannattaa kurkistella, jotta ruoka ei pala poroksi. Juuri ennen kuin perunat ovat kypsiä, laitetaan nyyttiin noin ruokalusikallinen tuorejuustoa ja annetaan sen sulaa. Suola ja pippuri ripotellaan kypsennyksen lopuksi, ja nyytit nautitaan suoraan foliosta.

Ihan metsässä!

Vaeltaminen ja ulkoilu, nuo korona-ajan hitit. Kun kirkkaat värit ja isot lahkeet kasarilla. Oma ulkoilijaurani alkoi jo ennen tätä outoa villitystä samoilulla metsän siimeksessä. Olen partiolainen ja asun pienellä paikkakunnalla nimeltä Salo. Metsä ja luonto ovat siis olleet pitkään osana elämäni. Pienestä pitäen olemme äitini kanssa seikkailleet metsässä. Äiti opetti tunnistamaan kasveja ja lintuja. Ulkona oli aina hauskaa. Opin siis pienestä asti olemaan metsässä, ja nuotiolla istuminen ja pienet solisevat puot toivat silloin ja tuovat nykyäänkin minulle mielenrauhaa.

Metsäily kuitenkin jäi jossain vaiheessa vähän vähemmälle. Jossain määrin se jäi partiossa elämään omaa elämäänsä pahimpien teinivuosiensa yli. Todellinen vaellusinnostus heräsi ripari-ikäisenä, kun kesällä 2018 suunnaksi otettiin rippileiri Pyhä-Luoston kansallispuistossa. Maisemat olivat hienoja, ja se oli ensimmäinen todellinen retkeilykokemus isommalla porukalla. Tällä reissulla iski todellinen vaelluskärpänen. Sain todellisen innon nähdä maisemia ympäri Suomen. Tavoitteeksi pian tämän jälkeen tulikin kiertää kaikki Suomen kansallispuistot.

Tällä hetkellä vaeltaminen on minulle tärkeää, jo tämänhetkisen maailmantilanteenkin takia. Lomilla lähdetään lähes poikkeuksetta vaihtuvilla porukoilla luonnonhelmaan samoilemaan. Innostus on ajanut myös pois kotimaan rajojen sisäpuolelta. Norjan vuonot ja huiput ovat kyllä unohtumaton kokemus. Mitä tuohon kaikkien kansallispuistojen kiertämiseen tulee, on tällä hetkellä kymmenen kierretty, mikä tarkoittaa vielä kolmeakymmentä kiertämätöntä Suomen luonnon helmeä. Toinen toive, joka mieleen juolahtaa metsää miettiessä, on kunnan vaellus: mahdollisuus, että lähtee luonnon helmaan moneksi päiväksi ilman autoja ja ihmisiä, houkuttaa.

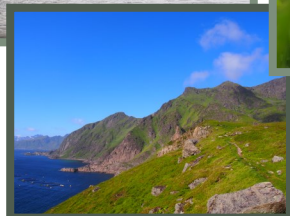
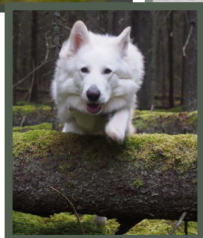
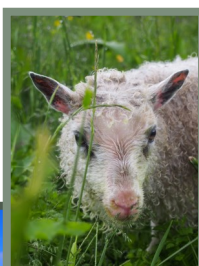
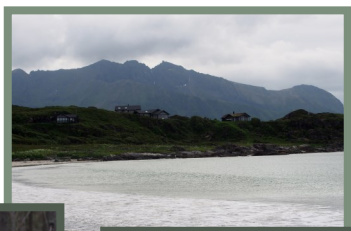
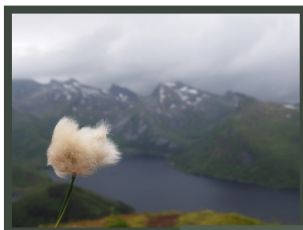
Appelsiinisuklaakakku nuotiossa

Tarvikkeet

- Mutakakkutaikinaa
- Lusikka
- Appelsiineja
- Puukko

Voit valmistaa mutakakkutaikinan osittain kotona, ja nuotion ääressä voi tehdä vain välttämättömät. Leikkaa appelsiineista pääty pois ja laita se talteen. Appelsiinit kaiverretaan ontoiksi lusikan ja veitsen avulla, vähän hedelmälihaa voi jättää tuomaan makua. Appelsiini täytetään mutakakkutaikinalla vähän alle puoleen väliin. Hattu laitetaan paikalleen ja kakkukokonaisuus laitetaan nuotioon. Jos laitat kakut ritilälle, ei foliota tarvita. Jos kuitenkin laitat sen suoraan nuotioon, on päälle hyvä laittaa kerros foliota. Kakkua kannattaa aina välillä kurkkia, jotta se ei pala. Kakku on kypsä silloin, kun se on vielä keskeltä vähän pehmeä.

Kuvia matkan varrelta:

Koodauksesta jopa ammatti?

Nykyään puhutaan paljon ohjelmoinnista, ja Halikon lukionkin kurssitarjontaan kuuluu tietotekniikkaopintoja. Olisiko sinusta koodariksi?

Halikon lukiossa voi opiskella tietotekniikan kursseja, joita ohjaa **Jouko Järvenpää**. Kursseja on tarjolla kolme: Ensimmäinen kurssi on *Ohjelmoinnin perusteet*, jossa opiskellaan Python-ohjelmointikielen perusteita ja vahvistetaan ohjelmoinnillista ajattelutapaa. Toisella kurssilla *Ohjelmoinnin jatko-opinnot* perehdytään Java-ohjelmointiin. Perusteiden lisäksi opitaan toteuttamaan Java-kielillä omia luokkia (olio-ohjelmointi) aina perintään asti. Kolmas kurssi on *Kyberturvallisuus ja tietotekniikan perusteet*, jonka aiheet ovat tietokoneiden historia, von Neumannin kone ja nykytietokone, tietotekniikan perusteet, digitaalitekniikkaa, tiedon esittäminen, internet, teknologiset innovaatiot, tekoälyn perusteet, kyberturvallisuus, kyberhyökkäykset ja -uhat, henkilökohtainen suojaus ja tietojenkäsittelytieteiden alan ammatit.

Kurssit ovat Turun yliopiston tarjoamia, ja ne suoritetaan ViLLE-alustalla. Oppituntien aikana käsitellään teoriaa, minkä jälkeen tehdään Ville-alustalla tehtäviä. Osa tehtävistä on pakollisia, osa vapaaehtoisia. Kotitehtävistä saa lisäpisteitä, jotka korottavat numeroa. Suorittamalla kaikki kolme kurssia avautuu mahdollisuus hakea opiskelemaan Turun yliopistoon erillishaussa ilman pääsykoetta.

Tietotekniikkaa opiskelee Halussa tällä hetkellä kymmenisen opiskelijaa, sekä tyttöjä että poikia. Tämä rikkoo stereotypiaa, että vain pojat koodaavat. Kurssilla on myös opiskelijoita eri vuosikursseilta, joten iällä ei ole väliä, kunhan on vain intoa opiskella ohjelmointia.

Jouko Järvenpää: "Olennaista on ymmärrys, mitä ohjelmointi on"

Paljonko sinulla on kokemusta ohjelmoinnista?

Ensimmäiset koodit kirjoitin vuonna 1983-1984 Commodorella 64:lla. Opintojen yhteydessä ohjelmoin Hitachin ohjelmoitavalla teollisuuslogiikalla.

Mitä kaikkia ohjelmointikieliä osaat?

Nykyisin tietysti Pythonia, ja viime vuosina olen opiskellut C-Sharppia (C#), Unityn yhteydessä. Java, jota käytetään opetuskielenä lukiossa, on myös tuttu. Opiskeluaikana tuli ohjelmoitua usealla eri kielellä, mm. Pascal, C, C++ ja jonkin verran Fortranilla.

Mikä on yleisin ohjelmointikieli?

Yleisimmät ovat tällä hetkellä muistaakseni Java, C# ja Python. Kieli ei sinänsä alkuvaiheessa ole tärkeintä, vaan olennaista on ymmärrys siitä, mitä ohjelmointi on.

Jos saisit kehittää lukion tietotekniikkaopintoja, mitä ohjelmointikieliä opettaisit?

No sinänsä kielellä ei ole väliä, vaan ajattelutapa ja sen kehittäminen on tärkeämpää. Kieli on vasta toisella sijalla.

Tarvitseeko olla etukäteen jotain taitoja ja tietoa koodauksesta, jotta voisi osallistua ja pärjätä lukion tietotekniikkakursseilla?

Jos puhutaan ensimmäisestä kurssista, mitään esitietoja ei tarvita. Voi lähteä nollatasosta liikkeelle. Jatkokurssilla peruskurssi pitäisi olla pohjana. Kyberturvallisuuden ja tietotekniikan perusteiden kurssille ei tarvita esitietoja aloittamiseen ja suorittamiseen.

Miksi lukion kursseilla opiskellaan juuri näitä ohjelmointikieliä?

Turun yliopistosta osataan paremmin vastata tähän kysymykseen. Halikon lukio tekee yhteistyötä Turun yliopiston kanssa, ja kurssien sisällöt ovat samat kuin yliopistossa.

Mitä jos haluaa opetella muita kieliä tai erikseen nettisivujen koodaamista?

Turun yliopistosta löytyy erikseen esimerkiksi WEB-ohjelmointikurssit, joissa opitaan web-palveluiden ja -sovellusten ohjelmointia.

"Halikon lukio tekee yhteistyötä Turun yliopiston kanssa, ja kurssien sisällöt ovat samat kuin yliopistossa."

Minkälaisia ovat kurssien päättökokeet?

Jokaisesta kurssista on päättökoe, jotka ovat ViLLE-alustalla. Kyberturvallisuuden kurssilla lisäksi on myös ryhmätyötehtäviä, PowerPoint-esityksiä jostain kyberturvallisuuden aiheesta. Koetehtävät ovat useita pieniä tehtäviä ViLLEssä, eli ei koodata erillistä tiedostoa, vaan tehdään kaikki ViLLEen. Esimerkiksi Python-kurssin tentissä on yhdeksän tehtävää: monivalintaa, ohjelmapalikoiden järjestelytehtäviä ja koodaustehtäviä.

Saako kokeissa käyttää Googlea apuna?

Googlea sellaisenaan ei saa käyttää, mutta Pythonin ja Javan dokumentaatiota, jotka ovat netissä, saa käyttää. Dokumentaatiosta saa paljon apua, ja sitä kannattaa hyödyntää. Dokumentaation käyttämistä me harjoittelemme kurssillakin.

Mitkä ovat jatkomahdollisuudet lukion tietotekniikkaopintojen jälkeen?

Kurssit suorittamalla pääsee hakemaan suoraan Turun yliopistoon opiskelemaan. Valmistumisen jälkeen voi sijoittua hyvin laajasti erilaisiin ammatteihin ja tehtäviin. Tietysti jatko-opinnot yliopistossa ja korkeakouluissa ovat yksi mahdollisuus.

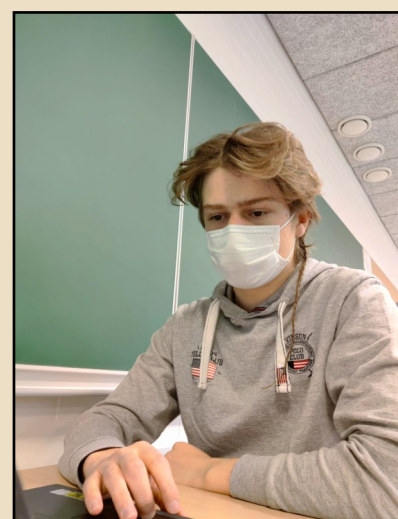
Lindor Bytyqi:**Tietoa ja oppia ohjelmoinnista**

"Pidän ohjelmoinnin opiskelusta, koska siinä oppii arvostamaan aikaa, joka koodaajilla kuluu heidän työhönsä ja oppii ylipäättään arvostamaan työtä, jota he tekevät. Saa paljon tietoa siitä, mitä kuuluu ammattimaiseen koodin kirjoitusprosessiin ja mitä vaikeuksia voi tulla vastaan."

"Opiskeluissa oppii arvostamaan työtä, jota koodarit tekevät."

Koodaus on vaikeaa, mutta jos panostaa, kyllä siinä pärjää. Opettaja motivoi oppimaan ja saa oppilaat kiinnostumaan asiasta.

Perusasiat minulla on jo hallussa, ja osaan käyttää niitä, jos on tarvetta kirjoittaa jokin pieni ohjelma. Aion ehdottomasti jatkaa tietotekniikan opintoja, vaikka en menisi ohjelmoijaksi, koska taito on erittäin kiinnostava ja nimenomaan hyödyllinen."

TEKSTI
STEFAN LOBKO

KUVAT
STEFAN LOBKO
JOUKO JÄRVENPÄÄ

Etelän helteestä pohjoisen pakkasiin

Koronasta huolimatta Halikon lukioon saapui tänäkin syksynä vaihto-oppilaita. Chilen ja Espanjan lämmöstä tulleet Sophie ja Iona ovat seuranneet lukiomme menoa ja meininkiä sekä oppineet paljon uutta Suomessa. Halulehti haastatteli tulokkaita heidän tähänastisesta vaihtarikokemuksestaan. Lue haastattelu ja tutustu vieraisiimme!

Hey! I'm Sophie Gubbins Mac-Lean and I'm from Chile. I'm 16 years old and I'm here in Finland as an exchange student for one semester, so I'm heading home in January. At home in Chile I have my parents Melissa and Michael, three younger brothers Michael, Thomas and Ian and also our dog Nala! Here in my host-family we have the parents Esko and Heljä, a host-sister Helmi and two cats Alaska and Cheng Bai.

Why did you choose Finland as your exchange destination?

I was supposed to go to Australia at first, but ended up coming here instead. I really like it here in Finland though; I love the cold and the rain!

Had you ever heard of Finland before coming here?

Yes, I learned about Finland in school and I did some research also! I knew a lot about the nature in here and that in Finland it is quite cold and there's snow and northern lights. Also that Finnish people eat reindeer meat!

Did you have any stereotypes about Finland and/or Finnish people before you came here?

Yes, a few. I thought that people here would be cold and that Finnish people don't overshare. Also that Finnish people would have a very strong accent that wouldn't be understandable, but to my relieve it really isn't as strong as I imagined and can be understood!

What were you nervous about before your exchange year?

I was nervous about how my friends and family would change during my time here and also about the Finnish language.

What were you/are you most excited for in Finland?

I was excited to learn the language and experience sauna! I'm

struggling with the language, because it's quite difficult, but I think my sauna experience was interesting!

What has been your favourite thing about Finland so far?

I have a lot! I love how people start preparing for Christmas very early, even two months before December! I also really, really like Helsinki. I think it's such a beautiful city! I also like the nature here. And PULLA!

Is there something you haven't really liked in Finland?

Liquorice and salmiakki! I don't like them... Another thing I don't like very much is that there is an official language and then puhekieli; it gets confusing! Also how much potatoes there are in Finnish cuisine.

Have you had any cultural shocks?

Yes a few. A big one is the meal times here! Finnish people eat very early compared to Chile. I was also surprised that there is fruit in salads here and that Snapchat is so popular here! But the biggest shock here has been currency and taxes. It's so confusing to try to calculate how much things here are in Chilean pesos while shopping.

Are there any big differences in the educational system between Finland and Chile?

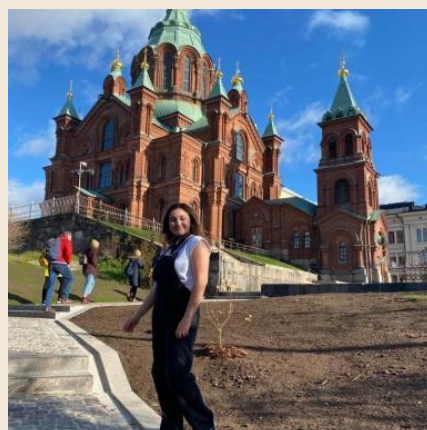
Yes, in Chile school is more creative than here. In Chile our schools are more project-based, so we do a lot of crafts and research for our classes. The teachers do give us the material, but we don't have textbooks like in here. I like it that here in Finland you get all the necessary information at the beginning of the period, because in Chile the teacher might announce an exam for the following day!

Do you have any hopes or goals for your exchange year?

Yes, my goals are self-growth and discovery and to make some contacts that will last a long time.

Do you have any greetings to the students in our school?

Thank you for this semester! If you're ever in South America, call me or snapchat me!

Hi! I'm Iona Sala Carballude from Catalonia, Spain! I'm also 16 years old, like Sophie. Back home I have my parents Rosa and Lluís, my younger sister Gina and our pets. We have two turtles Tal and Ric and one bird. Here in Finland I have my host parents Anu and Mikko, my host sister Lilli and a dog called Eddie.

Why did you choose Finland as your exchange destination?

My first choice was the USA, but my parents said that it would be too far away and too expensive for me to go there, so I came here. As soon as I saw that Finland was an option and read more about it, I knew I had to come here and that Finland would be perfect for me! I'm so happy I came here because I love the nature and the cold and the snow here.

Had you ever heard of Finland before coming here?

Yes, we learn a little bit about Finland in school, in history and geography classes. I knew that in Finland it would be dark and really cold in the winter. I also knew about saunas and that Santa Claus lives in Lapland. And I knew that Finland is the happiest country in the world and that Finland's educational system is the best in the world!

Did you have any stereotypes about Finland and/or Finnish people before you came here?

Yes, I thought that Finnish people would all be very shy, super pale, have blond hair and blue eyes.

What were you nervous about before your exchange year?

I was scared that I wouldn't connect with my host family or get any friends here, also that I wouldn't like Finnish food!

What were you/are you most excited for in Finland?

I'm really excited to go to Lapland with my host family and to see the Santa Claus Village! I'm also very excited to see a lot of snow this winter.

What has been your favourite thing about Finland so far?

NATURE! I really love the forests here, especially the tall trees. I also really like school here. And LETUT!

Is there something you haven't really liked in Finland?

Liquorice and salmiakki! I don't like them either... I also don't like how often there's potatoes for food or that in school there's porridge for lunch. I also dislike how hard Finnish is and the super cold wind now that it's winter!

Have you had any cultural shocks?

Yes, in Finland people eat really early compared to Spain.

Are there any big differences in the educational system between Finland and Spain?

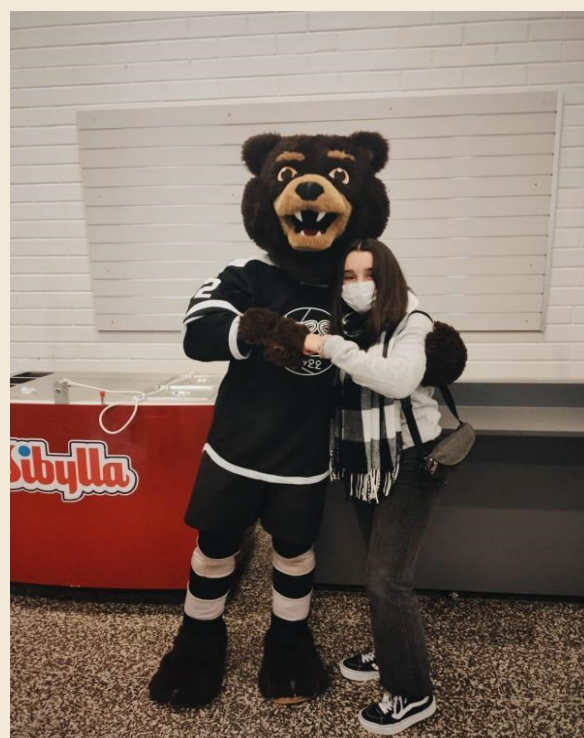
YES, there's a lot of them. For example in Spain there are the same subjects for the whole school year and you can't change them like here you can change them every period. In Spain our classes start at 8.15 and they end at 15.00 every day and we don't have any free periods or flexible hours like here. We also don't have lunch in school. The classes are a lot more theoretical in Spain than here. In Spain the teacher just lectures and the students copy, the classes are not as dynamic as they are here.

Do you have any hopes or goals for your exchange year?

Yes, I hope to grow as a person and to grow to be more independent. I also hope to improve my English and to learn more about this new culture. And of course I hope I'll make new friends and a lot of memories here!

Do you have any greetings to the students in our school?

Don't be afraid to speak English and talk to me! We all make mistakes with foreign languages and that's okay! I really appreciate you all helping me and talking to me. Please come and talk with us, we'd love to be friends with you all!

TEKSTI
JANETTE OINONEN

KUVAT
SOPHIE GUBBINS MAC-LEAN
IONA SALA CARBALLUDE

A Holiday in Algarve

I think we all could have a little vacation every now and then, but due to Covid, most of our holidays have been spent at home. Sometimes you might get lucky, though, and for that occasion, I'll be presenting you one of my favorite holiday destinations, Algarve. It's a relatively small region in the southernmost region of Portugal, in comparison to the very popular northern region of the country. Algarve is mostly populated by the older generation and doesn't have a lot of residents, which makes it a very peaceful, tranquil and relaxing place for people who want to escape the hectic, bustling and noisy cities and the ordinary working life.

Sand City

Sand City is an art gallery of sorts, but with a twist... all the statues are made out of sand and on top of that, if you want to see the statues in their best condition and full form, you should visit this place as soon as it opens. The statues aren't protected in any way, so if it's going to be a rainy day, it will do quite a bit of damage. I didn't visit Sand City this year, but last time I went to Portugal I did and the statues were incredible. The artists put amazing detail into all of them, they look like they could come alive at any moment!

Zoomarine

Zoomarine is not only a zoo, but a waterpark and amusement park rolled into one. The main attractions are the animals and animal presentations. Zoomarine has one objective by running all these shows; to show people the animals and their homes are being endangered and destroyed by the industry and encourages everyone to help preserve nature, especially the sea, so the Earth would be kept as healthy as possible for future generations. It is truly a life-changing experience, so I highly recommend you to visit this place and possibly buy a bracelet to help Zoomarine keep its animals and guests healthy and safe while raising money for charities.

Shopping

There are a few shopping centres within Algarve, something about one of these centres that I found interesting was the fact that there was no roof on the main building, so while you walk from store to store, you'll get a nice dose of sunlight...as if you already weren't getting enough due to the constant clear skies! Another interesting thing I found out is not exclusive to the shopping centres in Portugal, but is still something I've never seen anywhere else before, are designated areas filled with restaurants and cafes! Have a craving for a very specific food? No worries! They have restaurants ranging from your common McDonalds to sushi places, Italian pasta and pizza, Indian food and so much more. It's safe to say this place will most likely satisfy the vast majority of people that visit it.

Mountains

I also visited the Monchique mountains, a name which correlates with the county in which they reside. The highest peak is around 902 meters above the sea level and the higher up you go, the colder it gets, so remember to grab a warm jumper or hoodie if you decide to visit this place. I don't have a lot to say about it, but the view is incredibly beautiful. There are also a small cafe and a separate shop for you to pay a visit to. The shop sells all sorts of handmade things like jewelry, Portuguese snacks and pastries, clay sculptures and accessories of all sorts such as leather bracelets and belts.

Halun pöytälaatikkorunoilijat

On aika paljastaa koulumme pöytälaatikkorunoilijat!
Halulaisten runoniekkojen kynäilyt näkevät nyt päivänvalon ja pääsevät ilahduttamaan lukijoita.

You

oh, these fluttering butterflies
about to reach tremendous highs
there is something I want, something I need

but

butterflies capture my speaking ability
how I mumble all this insanity

I just want to hold you
I just want to look at you
I just want to love you
I want it all...

don't stare into emptiness
can't flee from this mess
they crave for love as well
the butterflies
the sensation is parallel

I pretend just like them
I smile just like them
I laugh just like them
I'm like them but I'm not them

Flying around the trees
Being free like the bees
Swimming through the rough seas
Plunging like the peas

Var flitig som en myra,
så får du ingen fyra.

Tennareissa on pakolla pohdittavaa
Kengät kertokoot kulkijastaan koska kysyä en saa
Pari jää eteiseen syksyjen sateilta
Kevääseen odottaa kuivia kelejä
En minä muista kesäkenkiä

Perhosta on katseltava kauempaa
Kämmenellä näyttää värit vääriltä
Lapsen haavissa siivet silpoontuvat
Pienet kädet lentäjät liiskaavat
En minä muista kesäperhosta

Lokakuu ei tahdo lunta tupaan tuoda
Vaikka hangessa silti olis jäljet tennarin
Marraskuu näyttää yöpakkaset mittarin
Mut tuo kesäperhonen ei vain millään tahdo kuolla

Vanhat siivet

Sarvipää luolassa,
jälleen puoliuudessa
kiviseinää käristää.

Unohdettu koko maas,
koska ole kolostaan
ihmisikään lähtenyt.

Jaksa enää taistella.
Makaa yksin kasalla
muille taistelemisen arvoista.

Aarre allaan kuiskaa:
"Tarvitse sä mammonaa;
kaikki kun on oman katon alla."

Onko se kuitenkin näin?

Luolan syvä hiljaisuus
ja ikikylmä yksinäisyys
ajatusta viljelee.

Lohikäärmeenkyynel
putoo kyllä vierel,
kun pakkasen ain' kiristyy.

Ja kun kaikki vieraat
ovensuuhun saapuvat
nopean kullan perässä.
Kuninkaita rakennettaisiin
sanoilla vanhan filosofin.
Kun vain joku tulisi kuuntelemaan.

Muttei näillä vanhoilla siivillä
jaksa enää käydä, kuljeskella
juttuseuran toivossa.

Viittomakielen opiskelu on turhaa! Vai onko?

Viittomakieli on kieli siinä missä muutkin. Tosin ero normaaliin kieleen ilmenee siinä, että puhuttaessa kommunikoidaan pääosin käsillä. Se on tärkeä kommunikointitapa ihmisten kesken, jotka ovat huonokuuloisia, kuuroja tai mykkiä. Itse kävin juuri tukiviittomakielen kurssin, että vahvistaisin viittomakieltäni mahdollisia tulevia tilanteita varten.

Muistan, kun ensimmäisen kerran olisin tarvinnut viittomakieltä työpaikalla. Työpaikan kone oli jumissa, ja minun piti kysyä apua sen korjaamiseen, mutta en osannut, koska ihminen, joka työskenteli lähelläni, oli kuuro. Päädyin vain osoittamaan konetta ja puhumaan normaalisti toivoen, että hän ymmärtäisi, ja hän ymmärsikin, mikä oli vikana. Seuraavana päivänä osasinkin jo viittoma ensimmäisen viittomani ”kiitos”. Hän selvästi tykkäsi, kun osasin kiittää viittomakielellä. Itsellekin tuli hyvä mieli.

Kiitos viittomakielellä

Pikkusiskoni käyttää joskus viittomia, koska hänen puhumistaitonsa on rajallinen, ja jotkut sanat eivät tai-
vu niin hyvin, että saisi selvää. Silloin viittomakieli tulee apuun, ja sitten ymmärränkin, mistä on kyse. Viit-
tomakielen oppiminen on helpottanut jo nyt arkeani pikkusiskon ymmärtämisessä, joten miksi se ei helpottaisi
tulevaisuudessakin kommunikointia eri ihmisten kanssa?

Viittomakieli liittyy myös ammattihaaveisiini. Tavoitteenani on opiskella lastenlääkäriksi. Uskon, että työs-
sä viittomakielen taito helpottaisi, sillä en usko, että kaikki lääkärit osaavat viittomakieltä tai tukiviittomia.

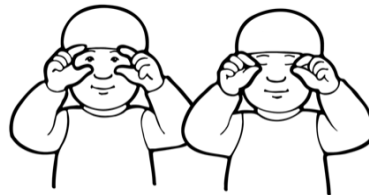
”Viittomakielestä on enemmän hyötyä kuin uskoisi.

Missä opiskella tukiviittomia?

Tukiviittomien kurssi, jossa olen käynyt, on Salon kansalaisopiston järjestämä. Kurssi on nimenomaan tukiviittomia, eli en välttämättä osaa kommunikoida täysin kuuron kanssa. Tukiviittomissa ei viitota puhumatta eikä myöskään jokaista sanaa ole tärkeää viittoa. Viittomakielessä taas voi viittoa ilman puhetta, ja siinä viitotaan paljon enemmän kokonaislauseita.

Lapsille ja aikuisille on eri viittomia. Esimerkiksi nukkua-viittoman voi viittoa eri tavoin (alla vasemmalla lasten viittoma ja oikealla aikuisten), kuten monen muunkin viittoman. Jotkut viittomista ovat lapsille helpompia ymmärtää. Myös viittomakieli-
set nuoret tekevät omia muunnelmia viittomista samalla tavalla kuin me muokkailemme sanoja ja kehittelemme omaa slangia.

Tukiviittomien kurssia on pidetty Halikon lukion tiloissa, ja se maksaa 35,60 euroa. Kurssi sisältää 12 puolentoista tunnin oppituntia ja opettajan printtaamat lisämateriaalit, kuten laput, joissa on viittomaku-
via opastamaan. Opettaja käy tarkasti läpi viittomia, ja omia kysymyksiä saa esittää. Itse pidän mukana vihkoa ja kyniä, joiden avulla teen muistiinpanoja uusista viit-
tomista, joista ei ole kuvaa lapussa. Kurssi järjestetään, jos osallistujia saadaan. Ilmoittautua voi Salon kau-
pungin verkkosivuilta löytyvällä kansalaisopiston si-
vulla kulttuuri ja vapaa-aika -osiossa tai suoraan kan-
salaisopiston sivuilla.

Erilaisia viittomakieliä ja sävyjä

Viittomakielessä myös käsien eri asennot, vaikka olisi muuten sama käden liike, voivat muuttaa koko sanan merkityksen. Ilmeillä on suuri merkitys viittomakielessä, sillä niiden avulla voi ymmärtää lauseen sävyn niin kuin normaalipuheessa. Useat viittomat myös tarkoittavat kahta eri asiaa, kuten ruskea ja kaakao ovat sama viitto-
ma, joten tilanne vaikuttaa viittoman merkitykseen.

Viittomakieli ei ole kansainvälistä, eli samat viittomat eivät vält-
tämättä päde eri maissa, mutta monet viittomat ovat samankaltaisia. Viittomakieliä on myös eri sävytteisiä. Viittomakielessä nuoret ovat luoneet omaa slangia, ja lapsille sekä aikuisille viitotaan eri tavalla. Suomenruotsalainen viittomakieli esimerkiksi on suomalaisen ja ruotsalaisen viittomakielen välimaastossa.

Joulu-viittoma

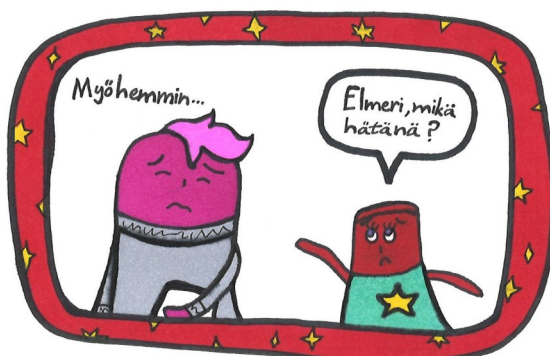
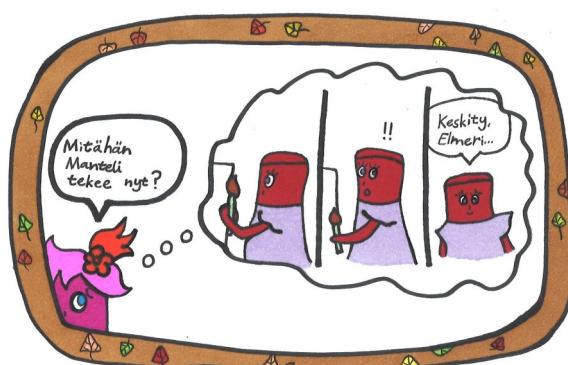
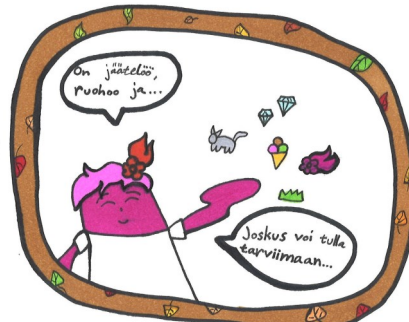
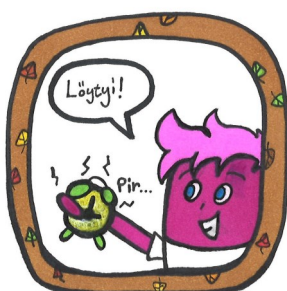
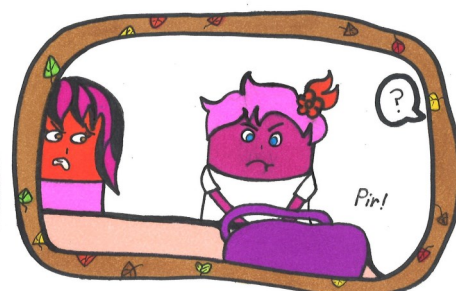

Kaakao-viittoma

”Viittomakieli on tarkoitettu vain kuuroille”

Viittomakieltä voidaan pitää nolona tai turhana etenkin nuorena iässä. Kun aloin opiskelemaan tukiviittomia, tote-
sin opiskelun olevan helppoa ja hyvin käytännöllistä. Suositteaisin kenelle vain viittomakielen osaamista ja opiskelua,
mutta erityisesti jos lähipiirissä on erityislapsia tai -aikuisia. Viittomakielestä voi olla hyötyä yllättävissä tilanteissa. Viittomakielen opiskelu tuo myös vaihtelua ”normaalien” kielten opiskeluun. Eikö olisikin mukava auttaa ihmisiä,
joilla on rajoituksia kuulon suhteen? Toinen saa tarvitsemansa tiedon ja sinä saat hyvän mielen.

Mantehukku Sarjis

Tasty Christmas worldwide

Keräsimme ulkomaalaisilta tuttavilta heidän kulttuuriensa ihania reseptejä. Vaikka kaikissa näissä maissa ei juhlita joulua, ovat herkut silti talvijuhiin aikaan nautittavia.

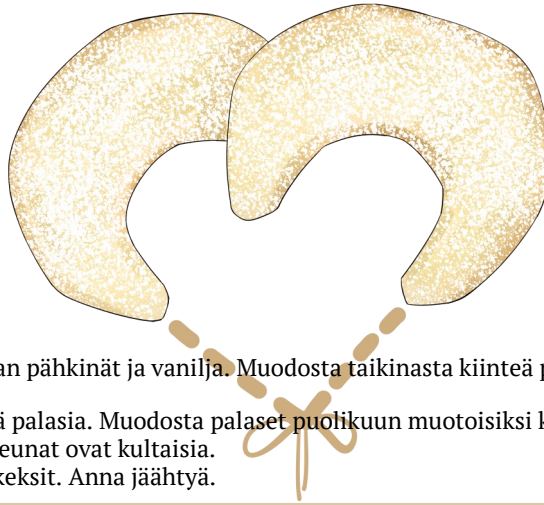
Vanillekipferl (Itävalta/Saksa)

Taikina:

5 dl jauhoja
200 g voita tai margariinia
1 dl tomusokeria
1 tl vaniljasokeria
100 g jauhettuja hassel- tai maapähkinöitä

Päälle:

1 dl tomusokeria
1 rkl vaniljasokeria

Yhdistä jauhot, tomusokeri ja voi. Vaivaa mukaan pähkinät ja vanilja. Muodosta taikinasta kiinteä pallo, peitä elmukelmulla ja anna jäähtyä tunti jääkaapissa.

Muodosta taikinasta pötkö ja leikkaa siitä pieniä palasia. Muodosta palaset puolikuun muotoisiksi kekseiksi.

Paista 180 asteessa noin 15 minuuttia, kunnes reunat ovat kultaisia.

Sekoita tomu- ja vaniljasokeri ja päällystä sillä keksit. Anna jäähtyä.

Dumplings (Kiina)

Taikina:

Vettä ja jauhoja suhteessa 1:1

Täyte:

Lihaa, yleensä possua tai kanaa (raakaa tai kypsää)
Selleriä, sipulia, porkkanaa (silputtuna)
Valkosipulia, inkivääriä
Suolaa, pippuria, soijakastiketta, seesamiöljyä, anisruohoa, vihersipulia, persiljaa

Valmista täyte. Sekoita kaikki yhteen mausteiden kanssa.

Valmista taikina. Lisää sama määrä jauhoja ja vettä, vaivaa kunnes taikina on hyvin yhdistynyt/sekoittunut. Anna taikinan levätä jonkin aikaa - mitä kauemmin, sitä helpompi sen kanssa on työskennellä.

Erottele taikina pieniksi palloiksi ja litistä ne kaulimella ohuiksi ympyröiksi.

Laita täytettä taikinaympyröiden keskelle. Paina kaksi sivua tiukasti kiinni toisiinsa.

Laita vettä kiehuaan. Kun vesi kiehuu, keitä dumplingit 5 tai 7 minuuttia. 5 min jos liha oli jo kypsää, 7 min jos se oli raakaa.

5 minuuttia: 2 min kansi päällä, 3 min ilman kantta. 7 minuuttia: 3 min kansi päällä, 4 min ilman kantta.

Parasta nautittuna Chinese black vinegarin tai soijakastikkeen kanssa.

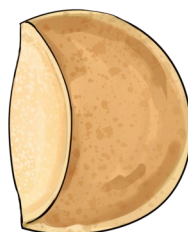
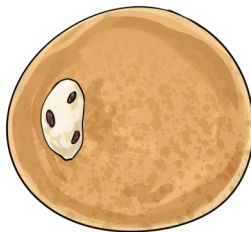
Letut/Blinit rahka- ja rusinatäytteellä (Venäjä)

Taikina:

250 ml maitoa
1 muna
1 rkl sokeria
1 1/2 dl jauhoja
30 g voita tai margariinia
riipaus suolaa

Täyte:

250 g rahkaa
60 g rusinoita
2 rkl sokeria
1 tl vaniljasokeria
2 rkl smetanaa
20 g voita tai margariinia
riipaus suolaa

Vatkaa muna suolan ja sokerin kanssa. Lisää noin 60 ml maitoa ja sekoita. Lisää jauhot hitaasti siivilän läpi sekoittaen. Lisää loput maidosta ja sekoita hyvin. Anna levätä 20 minuuttia.

Sulata voi ja lisää taikinaan. Paista pienessä määrässä auringonkukkaöljyä niin, että taikina on ohuesti ja tasaisesti levitetty koko paistinpannun alalle. Paista ensimmäinen puoli noin minuutin verran, kunnes se on kullanruskea. Käännä, paista toinen puoli noin puoli minuuttia. Anna toisen puolen jäädä vaaleaksi. Toista lopun taikinan kanssa.

Valmista täyte. Kaada hieman lämmintä vettä rusinoiden päälle ja anna levätä 15 minuuttia. Kaada vesi pois ja kuivaa rusinat talouspaperilla. Lisää rahkaan suola, sokeri, vaniljasokeri ja smetana. Lisää rusinat.

Laita blini niin, että sen ruskea puoli on ylöspäin. Laita sen sivulle noin 1 rkl täytettä ja kääri. Sulata pannulla voi ja lisää öljy. Paista täytetyt blinit, kunnes vaaleakin puoli saa kullanruskean kuoren. Laita valmiit blinit talouspaperille, jotta öljy imeytyy.

Tarjoile smetanan kanssa.

"Joulupuuhaa tarjoo Halulehden väki"

Toimituksen tontut ovat keksineet halulaisille pähkinöitä purtavaksi joulun pitkille välipäiville.

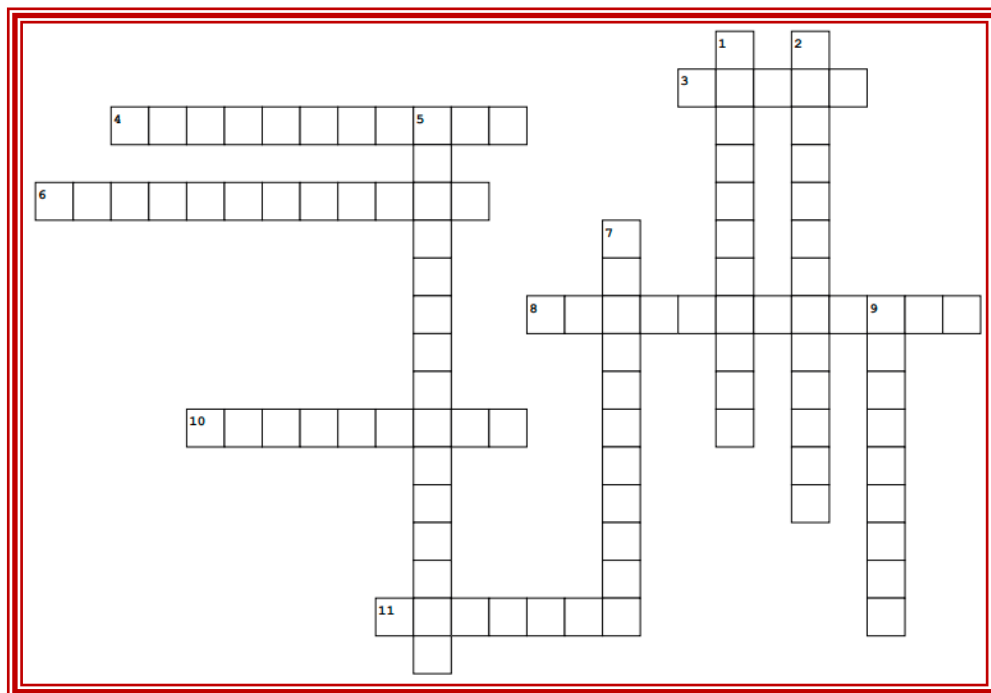

PYSTYYN

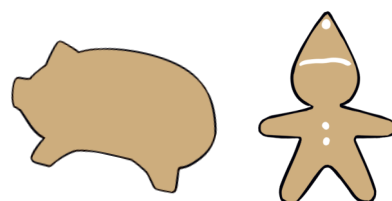
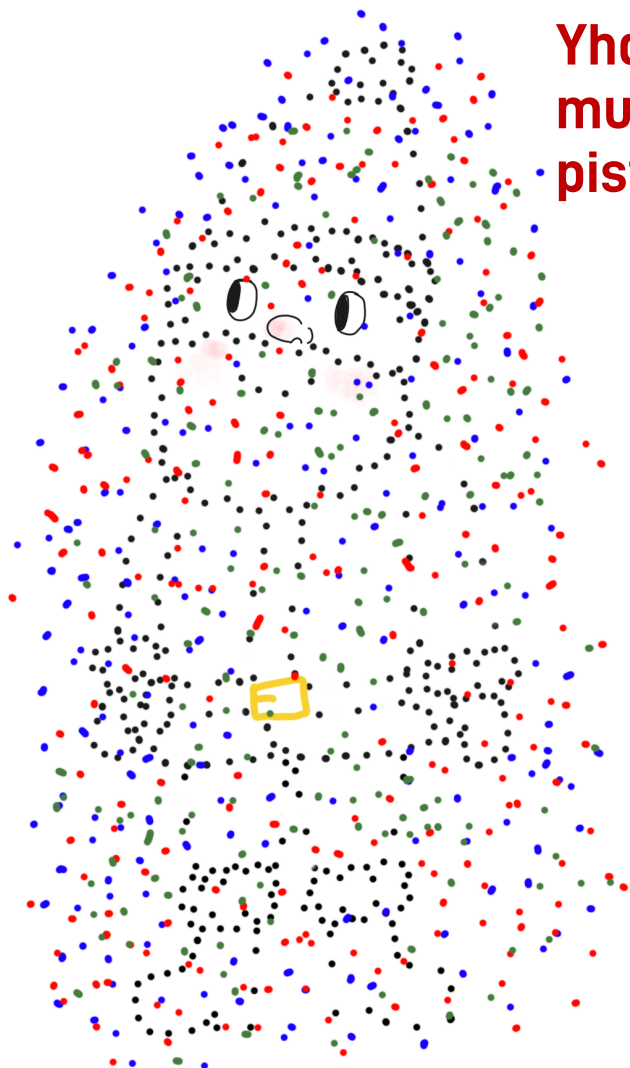
1. Suuri mies, jolla on parta
2. Ei nenävuori, vaan
5. Joulun odottamisen tueksi hankittava jokapäiväinen ilonlähde
7. Rimpsu, jota joulun aikana rallatellaan
9. Tunnelmaa luova kapistus

VAAKAAN

3. Pohjoisessa viihtyvä hirvieläin
4. Joulupukki tuo tällaisia säkissään
6. Tämän voi täyttää luumumarmeladilla, omenamarmeladilla tai suolaisen version vaikka lihapullalla
8. Joulupöydän jalokivi
10. Kilisee tontun pipossa
11. Jouluinen ruskea keksin kaltainen syötävä

Yhdistä mustat pisteet

			3		4		7	8
8		1			2			
4	7		8					
2			5		3			
7		4		2	6	8	9	5
6		5			7	2		
1		7			5		8	6
		2	6	7		5		
5	6						2	4

Syksyn säveliä - siis sanottuja

On taas sen aika vuodesta. Ai minkä aika? No sanottujen tietysti! Halulehti on jälleen kerran kerännyt korvat höröllä opiskelijoiden ja henkilökunnan kommentteja syysluku-kauden aikana ihan vain teitä lukijoita varten. Nyt lämmin kuppi käteen ja nauttimaan!

Tauriainen, kun huomaan jonkun hakevan varastosta jotain:
"Porukka täällä menee kaappiin ja tulee kaapista ulos. Mielenkiintoinen koppi, ku kaikki käy siellä kääntymässä. Mitähän siellä tapahtuu?"

"Ei oo odotuksia, nii ei tuu pettymyksiä."
~ **Laura Nummenpää**, ÄI8

Nurmi, MAB7-kurssilla derivaatiosta:
"Kuulostaa ihan joltain ruuanvalmistus-menetelmältä, mutta on kaukana siitä."

Tanninen, KE3-kurssin tunnilla, kun opiskelijat eivät osoita elonmerkkejä:
"Te ootte ihan ku huumattuja. Kaikki on ollu pilvibileissä eikä muista enää yhtään mitään."

***Helin** on pukeutunut sählyturnaukseen punaiseen paitaan ja sinisiin lappuhaalareihin*
Venni Korttesmaa: "Onkse niiku Mario?"

"Vitonen ja kaikki kaatuu.
Mun kurssiarvosanat be like."
~ **Stefan Lobko** pelatessaan korttia

"Ja sinne (kuulutuslaitteeseen) sitten vaan että pim pom, täällä palaa!"
~ **Nojonen**, ensimmäisenä koulupäivänä, kun käytiin läpi paloturvallisuutta

Tauriainen, ÄI8: "Mitä sä odotat?"
Kalle Sova: "Että mä pääsen kotiin."

FY7-kurssin tunnilla opiskellaan ydinfysiikkaa ja raskaita alfahiukkasia

Vilma Mäenpää: "Mä piirsin hiukkasen, joka on raskaana!"

Tanninen: "No niin, nyt sitten se raskaana oleva hiukkanen mennä lyllertää ja pyllertää eteenpäin."

"Onko moraalisesti väärin viedä dinosauruksen munat?" ~ **Tuomas Taskinen**, filosofian suullinen kuulustelu

Helmi Kuusisto, OPO2: "Ai siis kuinka moni saa opiskelupaikan?"
Rosenqvist: "33,3% eli noin kolmasosa opiskelijoista."
Helmi Kuusisto: "Voi paska."

"Kerro (oma) lempimaa. Ei saa olla Suomi... Eikä Ruotsi, koska se on väärä vastaus." ~ **Kasper**
Paassilta sählyturnauksessa

Silen, YH5: "Esimerkiksi Osuuspankin primekorko on nimeltään OP-prime... Tulee yks elokuva siitä mieleen... Siis en kyllä tykkää ollenkaan noista Transformerseista!"

"Parhaat kasvatusmetodit on lahjonta, uhkaus ja kiristys."
~ **Tinell** Halukuorossa

"En mä halua alottaa sitä (peliä) alusta, ku mä just sain possun."
~ **Janette Oinonen**, ENA8-kurssin tunnin alussa

"Olin mäki jossain vaiheessa sillee jaahas, millos on Tykissä keuhkojen vaihtoviikot!" ~ **Santala**, FI4

Jesper Hurula kahvihuoneessa: "Mä meen Säkylään, ku siel pääsee suojelusmieheks. Siel saa vihreen palomiespuvun ja vihreen paloauton."

Kasper Paassilta: "Mut saaks vihreellä paloautolla sammutettuu paloja?"

Jesper Hurula: "Jaa emmä tiiä, ku ei sillä värillä niitä paloja sammuteta."

Anni Jalo, ÄI8: "Millon tulee viittomakielisille oma (äidinkielen) yo-koe?"

Helmi Kuusisto: "Mut siis... Anni... Kyllähän ne osaa silti lukea, vaikka ne on viittomakielisiä."

Anni Jalo: "Siis häh? Ei ku... oho. Voi herranjumala!"

Nurmi kirjoittaessaan funktioyhtälöä taululle MAB7-kurssilla:
"Jaaha, nää on jotai viestejä avaruudesta."

"Aina kun annan omille pojilleni auton lainaan, niin jokin on aina sen jälkeen pielessä." ~ **Tornberg**, MAA13

Valtteri Ahonen Halukuorossa: "Karju on urospuolinen sika."
Tinell: "Kiitos Valtteri tästä tiedosta!"

"Sulla oli toi (pipo) tollee nii alhaalla ja pää alaspäin, ja mä aattelin, onks sulla minkäänlaista näkökenttää. Mutta on sulla silmät! Todistetusti" ~ **Vuorio** ennen ryhmänhajaustuntia

Milla Suominen tulee myöhässä MAA4-kurssin tunnille: "Anteeks, et olin myöhässä. Meil oli noi pullahommat."
Tornberg: "Joo, pullahommat on tärkeitä. Pitää ihmiset tyytyväisinä, nii pitää ruokkia pullalla."

Santala puhuu filosofian suullisessa kuulustelussa Jumalasta ja Allahista: "Onko kaikki vielä messissä?"

*Kaikki muut opiskelijat viittaavat paitsi **Janette Oinonen***

Janette Oinonen tajuaa kysymyksen ja viittaa: "Mä luulin, että kysyttiin kuka on Messias."

Keskusradiosta soitetaan abien toivomia biisejä
Tauriainen: "... Jaaha, että tällasta on toivottu."

"Janette ei käynyt suihkussa... Eikun siis Janette, miten sanotaan, että 'Lasse ei käynyt suihkussa'?" **Helin**, RUB9

"Pojat puhuu sun alapäästä, mut mä puhun sun alääänestä."
~ **Tinell** Halukuorossa

Jesper Hurula, ENA8: "Menee ihan sekasin kirjat, ku on kaks matikan kurssia."

Kalle Sova: "Jesper meil on enkkua."

Jesper Hurula: "... Oho."

Silen, YH5: "Jos mä olin lapsen kanssa viime vuoden kotona, mä sain...?"

Joku kurssin opiskelijoista: "Hermoromahduksen."

"Tää on vähä tällanen Mussolini-käsi."

~ **Kasper Paassilta** Halukuorossa, kun mietittiin koreografioita

Nurmi, MAB7: "Nostakaa käsi ylös kuka tietää kumpi funktio on kumman?"

Kukaan opiskelijoista ei viittaa

Nurmi: "... Oikea käsien meri."

"Meni ihan hiljaseks, ku otettiin Teemu puheeks. Mitähän tästä voi päätellä?"

~ **Vuorio**

"Joku kertoo, jos tää mekko nousee liikaa nii, ettei näy mitään sopimatonta." ~ **Kuusela**, ÄI4

"Veit varpaat suustani. Eikun sanat suustani!" ~ **Tanninen**, FY7

"Kannattaa opiskella opettajaksi, nii voi leikkiä diktatuuria." ~ **Pitkänen**, GE1

"Netti lakkas toimimasta heti, ku alettiin poraamaan. Kiva soittaa **Arille** sillee 'Joo meil on nyt toi viisimillinen (poranterä) tuol moduulissa'." ~ **Valteri Ahonen** kahvihuoneessa

"Siis **Santala** tuli sanomaan mulle, että 'Anni, voitko sä mennä rukoilemaan'." ~ **Anni Jalo**, ÄI8

"En mä tiää, mitä mä en tiää. Mä kuvittelen aina, et mä tiedän kaiken!" ~ **Helmi Kuusisto**, PS5-päätötpäivänä

***Tanninen** astuu Kirjavaan ja menee johtokaapille ÄI8-kurssin tunnilla*

Tauriainen: "Jaahas, Jouko on taas johtotehtävissä."

Tauriainen, ÄI6: "Mitä kuuluu?"

Kalle Sova: "Kaikkei mitä ääneen sanoo."

"Ei kukaan muu tuu ilman vaatteita kouluun, ku muilla on vaatteet päällä." ~ **Tuomas Taskinen**, PS5

Tinell Halukuorossa, kun kuuli poikien laulavan: "Tekis mieli sanoa, ettei paskempi, mut enpä taida."

"Katsokaapas nuoret tänne! Täti tietää, että teitä ahdistaa tää yo-rumba, mutta siihen ei auta, jos laitatte pään perseeseen." ~ **Silen**, YH5

"Voinks mä ottaa opiskelijoita palasina tai siis pienissä osissa?" ~ **Ari Leino**, kun haki opiskelijoita ilmoittautumaan kevään yo-kirjoituksiin

Kadonneet kaksoiset

JEFF GOLDBLUM
näyttelijä ja
muusikko

ESA TORNBORG
matematiikan
lehtori

"Hirveen masentavaa, kun alakoulussa musiikin opettaja anto jonkun rytmin ja sitte se piti toistaa. Enkä mä ikinä osannu. Noh, mitä tää sitten tarkoittaa? Ehkä musta ei tuu oopperalaulajaa!" ~ **Santala**, PS5

"Salarakkauteni on Vesa-Matti Loiri, ja älkää tätä nyt kertoa, mut tän jälkeen myös ehkä vähän **Tommi Tiainen**" ~ **Tauriainen**, ÄI9-kurssin tunnilla Halu-kuoron esityksen jälkeen

"Ikea, perheriitojen Mekka." ~ **Vilma Mäenpää** Studia-messuilla

Vuodet vaihtuvat ja taidot pysyvät

Vuosi 2021 hurautti nopeasti, ja on aika toivottaa uusi vuosi 2022 tervetulleeksi. Halulehti valmistautui vuodenvaihtoon perinteisellä Gallup-kysymyksellä. Tällä kertaa tiedustelimme opiskelijoiden ja henkilökunnan erikoistaitoja. Oli hienoa huomata, miten Halikon lukion erikoistaitojen repertuaari on hyvinkin kirjava. Jos meidän lukiomme osallistuisi koulujenvälisiin kyvykilpailuihin, pistäisimme muut koulut polvilleen jo heti kättelyssä!

Palaamme koulun penkille maanantaina 3. tammikuuta 2022. Halulehti toivottaa kaikille rauhallista joulunaikaa ja onnea uudelle vuodelle. Pysytään kaikki terveinä!

TEKSTI JA KUVITUS
HELMI KUUSISTO